

Българите в Австрия

Брой **3**
04-05/2007
www.bulgaren.org

BULGARISCHE ZEITSCHRIFT FÜR DIE BULGARINNEN IN ÖSTERREICH

Красимира Стоянова
Krassimira Stoyanova

Правни форми на
предприятия в Австрия

Европейска
екомрежа
"Натура
2000"

BALKAN FEVER FESTIVAL

Vorwort & Inhalt

Скъпи читатели,

дали българките са едни от най-красивите жени на света, ще оставим на Вас да прецените, но че са таланти (стр. 5-10), упорити (стр. 24-25) и иновативни (стр. 4), може да прочетете в това издание.

Този брой посвещаваме на българските жени. С него екипът ни, състоящ се от повече от 60% жени, Ви честити отминалия 8 март и Ви желае да бъдете самоуверени, упорити, ценени и обичани!

Имаме удоволствието да Ви представим и програмата на BALKAN FEVER FESTIVAL, провеждащ се от няколко години в Австрия, на който взимат участие известни български музиканти като Теодосий Спасов, Стоян Янкулов, Милчо Левиев и др. (стр. 32). С любезното съдействие на г-н Георги Иглеников, организатор на фестивала, сме осигурили билети за нашите читатели. Отново на стр. 32 може да разберете условията.

Поздравяваме всички за идния най-голям и светъл християнски празник - Великден. Какво празнуваме на този ден и как се подготвяме за празничната трапеза, е важно за всеки от нас да знае (стр. 28-29).

И нека се опитаем да бъдем по-добри. Христос възкресе!

Елица Караенева

Liebe LeserInnen,

ob die Bulgarinnen die schönsten Frauen der Welt sind, werden wir Ihrem Urteil überlassen. In dieser Ausgabe können Sie sich allerdings überzeugen, dass die Bulgarinnen Talent haben (S. 5-10), fleißig (S. 24-25) und innovativ (S. 4) sind.

Diese Ausgabe wird den bulgarischen Frauen gewidmet. Unser Team, das zu 60% aus Frauen besteht, möchte Ihnen im Nachhinein zum 8. März gratulieren und Ihnen wünschen, dass Sie selbstbewusst bleiben und dass Sie geschätzt und geliebt werden!

Außerdem freuen wir uns Ihnen das Programm des Balkan Fever Festivals präsentieren zu dürfen. Bei diesem Festival, das seit einigen Jahren in Österreich statt findet, nehmen auch berühmte bulgarische Musiker wie Teodosii Spasov, Stoyan Yankulov, Milcho Leviev und viele andere teil (S.32). Mit der freundlichen Unterstützung von Herrn Georgi Igljenikov – Organisator des Festivals – haben wir Tickets für unsere LeserInnen beschaffen können. Auf S.32 erfahren Sie mehr über die Teilnahmebedingungen.

Wir möchten auch Allen zum bevorstehenden größten christlichen Feiertag - Ostern – alles Gute wünschen. Für jeden von uns ist es wichtig zu wissen was zu Ostern gefeiert wird und wie wir die Festtafel vorbereiten (S. 28-29).

Und versuchen wir besser zu werden. Frohe Ostern!

Elitsa Karaeneva

Übersetzung: Irina Hantschl

Leute

3 **Junge Talente**

Desislava Terzieva
/Bulgarisch und Deutsch/

4-8 **Portrait**

Krassimira Stoyanova
/Bulgarisch und Deutsch/

9 **Aktuell**

Natur 2000
/Bulgarisch/

10-11 **Essay**

Gedanken über die Welt
/Bulgarisch/

Länder

12 **Geschichte Österreichs**

Die erste Liebe
/Bulgarisch/

13 **Geschichte Bulgariens**

Der Balkan: Woher kommt und was bedeutet dieses Wort?
/Deutsch/

Das unbekannte Bulgarien

14-15 Der bulgarische Indiana Jones
/Bulgarisch und Deutsch/

16-17 Dorf Dobursko
/Bulgarisch und Deutsch/

Gesetze / Business / Finanzen

18-20 Rechtsformen für Unternehmenstätigkeit in Österreich
/Bulgarisch/

21 Die Nebenkosten beim Kauf und Finanzierung einer Eigentumswohnung
/Bulgarisch und Deutsch/

Projekte

22-23 15 Jahre bulgarische Schule in Wien
/Bulgarisch/

25 Verein bulgarischer StudentInnen in Österreich (KIT-VBSÖ)
/Bulgarisch/

Kultur & Information

25-27 Vergangene Ereignisse
/Bulgarisch/

28-29 Programm der bulgarischen Kirchen
/Bulgarisch/

28-29 Bulgarische Feiertage - Ostern
/Bulgarisch/

30-32 Kulturprogramm
/Bulgarisch und Deutsch/

IMPRESSUM **Herausgeber:** Kulturverein Bulgaren in Österreich **Grafik & Design:** Elitsa Karaeneva Goran Devrnja **Korrektur:** Bulgarisch - Lyubomira Dimitrova Maria Kasherova **Übersetzung und Korrektur:** Deutsch - Irina Hantschl **Marketing:** Tatyana Ribarska Ina Elenkova Valentina Kisiova **Freie MitarbeiterInnen:** Ivelina Kovanlaschka Dragomira Nikoff Ludmila Hadjiiska Radi Antonov Boris Metodiev Evgeni Stoyanov Boitscho Damjanov Angel Rangelow **Druck:** b4s | business for success A-8570 Voitsberg **Erscheinung:** „Bulgaren in Österreich“ erscheint jeden zweiten Monat **Preis:** Gratis Verteilung und Zustellung **Abonnement:** Auf unsere Internet-Seite: www.bulgaren.org

Десислава Терзиева

Desislava Terzieva

Kontaktinformation: dessters@gmail.com

„trains“

Info: www.graffitieuropa.org/bulgarien.htm

„el beso“

Für die starke Unterstützung meiner experimentellen Arbeit mit den virtuellen Graffiti bedanke ich bei meinen Betreuern - Prof. Elisabeth von Samsonow und Dr. Stephen Zepke, bei meinen StudienkollegInnen und bei Zornitsa Vasileva, Gergana Mihneva und Teodora Tsvetkova.

Desislava Terzieva

Българка. Родена на около 30 км от морето, нашето, черното!

Художничка. Занимава се от 10 години с Графити.

Как, какви Графити? Странно, но не с Графитите в общоприетия смисъл и форма, а с Графити, видяни през очите на художника; на платно и рисувани с четка; Графити, въввлечени в една живописна композиция. („el beso“ и „trains“)

По-късно започва истинската работа с Графитите като обект на позадълбочени разсъждения и експерименти, които я довеждат до философията и до Виена.

Успоредно с академичната работа като докторант в Института по Изкуства и Култура към Виенската Художествена Академия е направена още една крачка обратно към работата като художник. Този път Графитите са дигитални и са материализирани чрез светлината на прожекционния апарат върху разнообразни и неконвенционални матери и носители. Както върху традиционната стена, така и върху надиплени матери, дрехи и човешки фигури.

Защо ли? За да бъде даден шанс на един феномен да се появи официално, без необходимостта неговият автор да бърза да изчезне в своята анонимност, да бъде въввлечен в едно произведение на изкуството. Същевременно тази експериментална работа дава повод да бъдат изследвани взаимоотношенията между Графита като изображение и неговия носител, независимо от материалността и формата му.

Просто казано, следвайки мислите на художника...

Първата експериментална прожекция на проекта „Виртуални Графити“ пред публика е направена в рамките на симпозиума „Unzipping Philosophy“ през май 2006 в Художествената Академия във Виена.

Bulgarin, geboren ca. 30 km vom Schwarzen Meer.

Künstlerin, die sich seit 10 Jahren mit dem Graffiti beschäftigt.

Was für Graffiti?

Seltsam, aber nicht in der gewöhnlichen und wohl bekannten Form, sondern Graffiti, das mit den Augen der Künstlerin gesehen wurden; auf Leinwand; als Teile einer bildnerischen Komposition. („el beso“ und „trains“) Erst später begann die richtige Arbeit mit dem Graffiti, als Objekt einer Reihe von weiteren Überlegungen und Experimenten, die sie zur Philosophie und nach Wien führten.

Neben der philosophischen Arbeit als Doktorandin am Institut für Kunst und Kulturwissenschaften an der Akademie der bildenden Künste Wien hat sie noch einen Schritt zurück zur Kunst gemacht. Graffiti wurden dieses Mal digital generiert und nur durch das Licht eines Projektionsapparates auf mannigfaltigen Oberflächen projiziert: sowohl auf Wände, gefalteten Draperien, Kleider als auch auf menschlichen Figuren.

Warum? Um den Graffiti eine Chance zu geben, offiziell im Rahmen eines Kunstwerks aufzutreten und die Beziehung zwischen ihnen und ihren Trägern zu analysieren.

Einfach der Weg einer Künstlerin...

Die ersten öffentlichen Projektionen von „Virtuelle Graffiti“ waren im Rahmen des Symposiums „Unzipping Philosophy“ im Mai 2006 an der Akademie der bildenden Künste Wien.

Krassimira Stoyanova wurde in Bulgarien geboren und studierte zunächst Violine an der Hochschule für Musik in Russe/Bulgarien bevor sie sich zu einem Gesangstudium entschloss.

Von 1988 bis 1990 war sie als Geigerin Mitglied des Philharmonischen Orchesters Plovdiv. 1995 debütierte sie an der Staatsoper in Sofia. Seit 1998 ist Krassimira Stoyanova mit der Wiener Staatsoper eng verbunden.

Zu ihrem Repertoire zählen u.a.

Adina (L'elisir d'amore)

Gilda (Rigoletto)

Gräfin Almaviva (Le Nozze di Figaro)

Cecilia (Il Guarany)

Mimi (La Bohème)

Delila (Fosca von Antonio Carlo Gomes)

Rachel (La Juive)

Vitellia (La Clemenza di Tito)

Ilia (Idomeneo)

Micaela (Carmen)

Antonia (Les contes d'Hoffmann)

Liù (Turandot)

Nedda (I Pagliacci)

Alice (Falstaff)

Amelia (Simone Boccanegra)

Desdemona (Otello)

Die junge Sopranistin hatte eine Reihe von Gastauftritten in folgenden Opern- und Konzerthäusern:

Metropolitan Opera

Nationaloper Helsinki

New Israeli Opera Tel Aviv

Teatro Colon, Buenos Aires

Carnegie Hall/New York

Hamburgische Staatsoper

Royal Opera House Covent Garden

Opernhaus Köln

Ravenna Festival

Opernhaus Zürich

Deutsche Oper Berlin

Konzerthaus Berlin

Rio de Janeiro

Bayerische Staatsoper München

Salzburger Festspiele

Teatro Regio di Torino

Festspielhaus Baden-Baden etc ...

Auf besonderen Wunsch von Placido Domingo wird sie an seiner Jubiläumsgala am 19. Mai 2007 in Wien teilnehmen.

VIENNA STATE OPERA

May 19 Gala Placido Domingo Gala Concert, Otello IV Act

May 31 Otello (Desdemona)

June 4, 6, 8, 12, 16 Otello (Desdemona)

September 1 to 13 Simone Boccanegra (Amelia)

October 1, 5, 9, 13, 17 Desdemona Otello (Desdemona)

Музикален талант, силна воля, вяра в добродетелите, задълбоченост, дискретно поведение, много женственост, малко страх и постоянство към нещата, на които е отдадена - това е личността и оперната певица Красимира Стоянова.

Текст: Драгомира Никова
Снимки: Архив Красимира Стоянова

С удоволствие говори открито за всичко, стига въпросите да не засягат съкровената сфера на личния ѝ живот. Когато я попитам кое е нещото, което ѝ дава сили и инспирация да продължава винаги напред в една толкова безкомпромисна сфера като операта, тя непоколебимо отвърна: „Това, че обичам професията си!“ Операта е нейният живот – звучи ясно установено и сериозно, някак изолирано, но това не я отделя от земното, което я издига още повече и я определя като Личност в цялата палитра от цветове и смисли!

С какви чувства дойдохте в Австрия и трудна ли беше промяната за вашето семейство?

Дойдохме с чувството за неизвестност. Не е лесно да започнеш живота си отначало. Трябваше да променим толкова много неща в нашето мисленето. И все пак мисля, че въпреки трудностите, успяхме да се справим и да прелистим една нова страница от нашия живот.

Какво ви накара да поемете по пътя на оперното пеене и трудно ли ви беше да изоставите цигулката? Връщате ли се към нея в свободното си време?

Цигулката е била най-важният инструмент за мен. Тя е връзката ми с баща ми, защото той беше причината аз да започна да се

Musiktalent, starker Wille, Glaube an das Gute, Tiefsinnigkeit, diskretes Benehmen, viel Weiblichkeit, einbisschen Angst und Hartnäckigkeit bei den Dingen denen Sie ergeben ist – das ist die Person und die Opernsängerin Krassimira Stoyanova.

Text: Dragomira Nikova
Fotos: Arhiv Krassimira Stoyanova
Übersetzung: Irina Hantschl

Sie spricht gerne über alles, es sei denn, die Fragen betreffen den gut gehüteten Bereich ihres Privatlebens. Als ich sie gefragt habe, was ihr Kraft und Inspiration gibt um immer nach vorne zu gehen, in einem so kompromisslosen Beruf wie die Opermusik, hat sie ohne zu zögern geantwortet: „Meine Liebe zu meinem Beruf“. Die Oper ist ihr Leben – das klingt klar und ernst und sogar ein Wenig isoliert. Trotzdem ist sie ganz natürlich und menschlich und genau das bestimmt sie als Persönlichkeit in der ganzen Vielfältigkeit aus Farben und Sinnen.

Mit welchen Gefühlen kamen Sie nach Österreich und war diese Umstellung schwierig für Ihre Familie?

Wir kamen mit dem Gefühl der Ungewissheit. Es ist nicht leicht sein Leben neu zu beginnen. Wir mussten so viel in unserer Denkweise ändern. Allerdings glaube ich, dass trotz aller Schwierigkeiten wir uns gut geschlagen und es geschafft haben ein neues Kapitel unseres Lebens zu beginnen.

Was brachte Sie dazu, den Weg als Opernsängerin einzuschlagen und ist es Ihnen schwer gefallen sich von der Geige zu trennen? Spielen Sie manchmal Geige in Ihrer Freizeit?

Die Geige war das wichtigste Musikinstrument für mich. Sie verbindet mich mit meinem Vater, der der Grund war warum ich angefangen habe mich mit Musik zu beschäftigen. Als ich mich in den Gesang ver-

занимавам с музика. Когато се влюбих окончателно в пеенето, изпитвах едва ли не угризение на съвестта, че по някакъв начин се отказвам от баща си, но след като разбрах, че имам цялата му подкрепа в новото начинание, бях безкрайно щастлива и окрилена! С голямо удоволствие си посвирвам, когато имам възможност за това. Интересното е, че с времето все повече имам желание да си припомня инструменталните си умения.

Работите с огромен репертоар, кои са любимите ви роли и каква е причината за това?

Често си задавам въпроса имам ли всъщност любима роля. Трудно ми е да отговоря, може би защото всяка роля за мен е като едно дете, което отглеждам, внимавам как расте, радвам му се, старая се да му дам всичко от себе си. Във всяка роля вграждам частичка от самата мен, от цялата ми грижа новият образ да придобие реален, човешки вид.

По какъв начин работите върху една роля?

Не съм от певците, които бързо-бързо научават ролята си. Уча гибавно, свиквам с тях, оглеждам текста – музикалния и поетичния. Оставям се на чувството, създаващо се в мен по време на ученето, така като че ли усещам характера на героинята си.

В кое свое оперно превъплъщение се чувствате плътно, естествено и идентично?

Не бих могла да изтъкна пример, защото всички мои героини са толкова различни характери. По-скоро бих казала, че от всяка има по нещо у мен... В същото време се радвам, когато характерът, който пресъздавам, е многообразен, труден, противоречив, поставен в проблемна ситуация. Така мога много стихийно да се вмъкна в душата на моята оперна „двойница“.

Случвало ли ви се е да имате концептуални сблъсъци с оперни режисьори и(или) диригенти. Съществува ли нещо, което да не ви харесва в съвременния естетически модел или начин на поставяне на опера, което да не респектирате?

Много често се случва да се получават различия между моето мислене и това на колегите ми диригент и режисьор. Но това е толкова нормално, че вече не се притеснявам от него. А и може би така се раждат малките открития, които спомагат изграждането на съответния характер. По всякакъв начин се опитвам да убедя колегите си в логиката на музикалното или театрално мислене, по отношение на работения от нас характер. Трудно приемам ексцентричния начин на мислене, който не е свързан със съответния

liebt hatte, hatte ich fast schlechtes Gewissen, dass ich mich in gewisser Weise von meinem Vater trenne, aber nachdem ich erfahren habe, dass ich seine volle Unterstützung für mein neues Unterfangen habe, war ich sehr glücklich und beflügelt. Ich spiele Geige sehr gerne, immer wenn ich dazu Zeit habe. Es ist interessant, dass mein Wunsch Geige zu spielen und mein altes Können wieder aufzufrischen, mit der Zeit immer stärker wird.

Sie haben ein enormes Repertoire. Welche sind Ihre Lieblingsrollen und warum?

Ich frage mich oft, ob ich überhaupt eine Lieblingsrolle habe. Es fällt mir schwer diese Frage zu beantworten, vielleicht weil jede Rolle für mich wie ein Kind ist, dass ich großziehe, über das ich mich freue und versuche, ihm alles von mir zu geben. In jeder Rolle baue ich einen Teil von mir selbst ein und bemühe mich ihr einen realen menschlichen Anblick zu verleihen.

Wie bereiten Sie eine neue Rolle vor?

Ich gehöre nicht zu den Sängerinnen die schnell schnell ihre Rollen lernen. Ich lerne sie langsam, lebe mich in sie hinein, studiere den Text – musikalisch und poetisch, lasse mich auf das Gefühl ein, das beim Studieren der Rolle entsteht. In dieser Weise verspüre ich den Charakter meiner Rolle.

In welcher Ihrer Opernrollen fühlen Sie sich am wohlsten und am natürlichsten?

Ich kann kein Beispiel geben, da alle meine Rollen so unterschiedlich sind. Ich würde eher sagen, dass es von jeder etwas in mir steckt. Ich freue mich wenn der Charakter, den ich darstelle vielfältig, schwierig und widersprüchlich ist und sich in einer Problemsituation befindet. So kann ich mich mit viel Elan in die Seele meines „Opernzwillings“ hineinversetzen.

Ist es schon vorgekommen, dass Sie konzeptuelle Differenzen mit Regisseuren oder Dirigenten hatten und gibt es Aspekte des modernen Verständnisses der Ästhetik oder der Operninszenierungen die Ihnen nicht gefallen und die Sie nicht respektieren?

Es passiert sehr oft, dass ich anderer Ansicht als die Regisseure und Dirigenten bin. Das ist aber so normal, dass ich mir darüber keine Gedanken mehr mache. So entstehen oft die kleine „Entdeckungen“, die eine Opernrolle ausmachen. Ich versuche natürlich immer die musikalische und theatralische Logik des Charakters, den wir darstellen möchten, meinen Kollegen zu vermitteln. Ich akzeptiere schwer exzentrische Denkweisen, die nichts mit dem jeweiligen musikalischen und theatralischen Stil zu

музикален или театрален стил. Жалкото е, че доста режисьори работят по такъв начин и това до голяма степен измества центъра на музикалната драма.

Бихте ли обяснили чувството да си на сцената, под светлините на прожекторите и можете ли да предвидите публиката в залата по някакъв начин?

Светлините на прожекторите са най-приказното и най-изнервящото усещане, което може да изпита един артист. Залата, публиката, светлините – всичко се слива в едно и се превръща в един огромен жив организъм, който диша с теб, който реагира на всяко твое трепване..

Има ли сфери и аспекти, в които вашата работата ви ощეტява, какво ви липсва и за какво мечтаете?

Оказа се, че моят живот е пеенето. Никога не съм предполагала, че ще бъде така, но от дете съм свикнала с мисълта, че музиката е неразривна част от мен. Не изпитвам никаква липса на някаква част от живота. Ако трябва да се родя отново, отново бих избрала музиката за своя професия.

Кое качество цените най-много в себе си?

По-лесно бих отговорила на въпроса какво не харесвам в себе си. Ако отговор на вашия въпрос, би било проява на гордост.

Има ли „подадена ръка“ в живота ви, която не бихте могли да забравите? Разкажете ни!

Много са добрите хора в живота ми. Това е едно от най-ценните неща, които имам. Никога няма да забравя моята първа учителка по пеене – Елена Балджиева, която ме учеше безплатно, с толкова много внимание и обич. Няма да забравя помощта на един наш приятел, великолепен тенор – Александър Александров, на Людмила Герова, музикален редактор в Българското Национално Радио, на покойната наша приятелка и великолепна оперна певица Нели Божкова, благодаря за ежедневната подкрепа, която получавам от съпруга си Димитър Стоянов и от много други, чиито имена са неизброими.

Как протича денят на Красимира Стоянова преди спектакъл?

Съвсем нормално – разпявам се, стрема се да не се уморявам, което не ми пречи да върша някои съвсем ежедневни неща, като готвенето например. Обичам да готвя и това ми действа много успокояващо, дори вдъхновяващо.

tun haben. Leider arbeiten aber viele Regisseure in dieser Weise und das verlagert bis zu einem großen Teil das Zentrum der musikalischen Dramen.

Könnten Sie das Gefühl auf der Bühne, unter dem Scheinwerferlicht zu stehen, beschreiben? Können Sie die Reaktion des Publikums vorhersagen?

Das Scheinwerferlicht ist das wunderschönste und das aufregendste Gefühl, das ein Künstler empfinden kann. Der Saal, das Publikum, die Scheinwerfer – all das verschmilzt zu einem riesengroßen lebendigen Organismus, der mit einem atmet und auf die kleinsten Bewegungen reagiert.

Haben Sie das Gefühl, dass Ihre Arbeit Ihnen etwas raubt? Was fehlt Ihnen und was wünschen Sie sich?

Es hat sich herausgestellt, dass das Singen mein Leben ist. Ich habe nie gedacht, dass es so wird. Seit meiner Kindheit habe ich mich an den Gedanken gewöhnt, dass die Musik ein unzertrennlicher Teil meines Lebens ist. Ich vermisse nichts vom Leben. Wenn ich noch einmal geboren wäre, würde ich wieder die Musik als meinen Beruf wählen.

Welcher Ihrer Charaktereigenschaften schätzen Sie am meisten?

Ich kann leichter die Frage beantworten, was ich an mir nicht mag. Es würde zu eitel klingen, wenn ich direkt auf Ihre Frage antworten würde.

Gibt es jemand, der Ihnen „unter die Armen“ gegriffen hat und den Sie nie vergessen können? Erzählen Sie uns bitte mehr darüber!

Es gibt viele gute Menschen in meinem Leben. Das ist eines der wertvollsten Dinge die ich habe. Ich werde nie meine erste Gesangslehrerin – Elena Baldjewa – vergessen, die mich ohne Geld und mit so viel Liebe und Zuwendung unterrichtet hat. Ich werde nie die Hilfe eines unserer Freunde – ein ausgezeichnete Tenor – Alexander Alexandrov – vergessen, sowie die Hilfe von Ludmila Gerova – musikalische Direktorin des bulgarischen Nationalradios, von unserer verstorbenen Freundin und brillanten Opernsängerin Neli Bojkova und auch die tägliche Unterstützung die ich von meinem Mann bekomme und die Hilfe von vielen Anderen, deren Namen so zahlreich sind.

Wie verläuft der Tag von Krassimira Stoynova vor einer Aufführung?

Ganz normal – ich wärme meine Stimme auf, ich versuche mich nicht körperlich anzustrengen, was mich aber nicht daran hindert manche alltägliche Aufgaben, wie das Kochen, zu erledigen. Ich liebe das Kochen, das beruhigt mich und inspiriert mich.

Имате ли страхове, ако въпросът не ви се струва твърде личен?
Мисля, че няма човек, който да не се страхува. Цял живот се стремим да се борим със страха, струва ми се, че това е едно от най-трудните неща.

Какво мислите за съвременния начин на пеене в операта, респективно, за качеството на вокалната педагогика?

Днес има толкова много начини на оперно пеене. Всеки език има специфично звучене и това вероятно оказва голямо влияние. Мисля си, че българският е много близък до италианския, което спомага по-лесното звукоизвличане. Но истината е, че днес като че оперните певци са поизбягали от истинския начин на пеене, от Белканто-то. Като че ли витае порочната мисъл, че всеки би могъл да стане оперен певец.

Има ли имена в оперната сфера, от чието творчество сте се инспирирали?

Това са всички оперни композитори, чиито произведения изпълнявам, без които този свят би бил по-малко красив.

Кое е качеството, което мислите, че най-много пречи на българите като цяло и има ли нещо, което да ни издига над другите нации?

Много ми е трудно да изброя точно лошите черти, които ни пречат като нация, но като че ли на първо място бих поставила това наше чувство, че сме по-хитри от другите, не бих подминала мнителността и чуждопоклонничеството. Много са и добрите ни страни, с които се гордея. Благородството е една от тях и се надявам да го запазим през годините.

Мислите ли, че българите в чужбина се развиват и променят позитивно?

Определено! Ние имаме чудесното качество да се адаптираме и да покажем най-доброто от себе си.

Бихте ли отправили някакво словесно послание към читателите на списанието „Българи в Австрия“?

Бих си позволила да ги поздравя и да ги призова да помагаме колкото може повече на нашата страна България!

Haben Sie Ängste (wenn die Frage nicht zu persönlich ist)?

Ich denke, dass es niemanden gibt, der keine Angst hat. Wir versuchen unser ganzes Leben die Angst zu bekämpfen. Ich glaube, dass genau dieses Kampf der schwierigste ist.

Was denken Sie über den modernen Operngesang, bzw. über die Qualität der Gesangsausbildung?

Heutzutage gibt es so viele Arten von Operngesang. Jede Sprache hat ihren spezifischen Klang und das spielt sicher eine große Rolle. Ich denke, dass Bulgarisch sehr ähnlich mit dem Italienischen ist und das erleichtert für mich die Interpretation der Töne. Die Wahrheit ist aber, dass die modernen Opernsängerinnen sich von der klassischen Gesangsart des Belcantos entfernt haben. Es verbreitet sich der falsche Eindruck, dass jeder Opernsänger werden kann.

Gibt es Opernpersönlichkeiten die Sie inspiriert haben?

Das sind alle Opernkomponisten, dessen Werke ich singe und ohne dessen Arbeit die Welt weniger schön wäre.

Welche Eigenschaft der Bulgaren behindert uns als Nation am meisten und gibt es Eigenschaften, die uns besser machen als andere Nationen?

Es fällt mir schwer aufzuzählen, welche schlechten Eigenschaften uns als Nation behindern. An erster Stelle würde ich vielleicht die Eigenschaft der Bulgaren nennen, zu glauben dass sie schlauer als alle anderen sind. Weiters sind wir oft misstrauisch und tendieren dazu das Fremde anzubeten. Wir haben aber auch sehr viele gute Seiten und darauf bin ich stolz. Der Edelmut ist eine davon und ich hoffe, dass wir diese Eigenschaft auch in Zukunft beibehalten werden.

Denken Sie, dass sich die Bulgaren im Ausland positiv entwickeln und verändern?

Auf jeden fall. Wir haben die gute Eigenschaft uns anzupassen und unsere guten Seiten zu zeigen.

Würden Sie ein Appell an die LeserInnen der Zeitschrift „Die Bulgaren in Österreich“ richten?

Ich erlaube mir Sie zu grüßen und Sie zu ersuchen, soviel wie möglich Bulgarien zu helfen.

Европейска екомрежа "Натура 2000"

Вече близо половин година често срещана тема в българските медии е предстоящото въвеждане на европейската екомрежа „Натура 2000“.

Интересът бе предизвикан от многобройните демонстрации срещу и в защита на Натура 2000, предполагаемите партийни интереси, които се крият зад тях, и многократното отлагане на вземането на решение за включване на предложените обекти.

Според експерти от природозащитни организации, работили три години по изследването и подготовката на предложените обекти, 33% от българската територия трябва да попадне под опеката на Натура 2000. На 15.02. т. год. обаче Министерски съвет взе решение за включването на едва 20% от тези територии и отложи преразглеждането на изключените обекти.

Според природозащитниците, това отлагане се използва като гратисен период за издаването на разрешителни за строеж във, все още, незащитените територии от екомрежата.

Протестите срещу екомрежата в някои общини по Черноморието и около планинските курорти до известна степен се дължаха на липсата на навременно информиране на гражданите за ползите и предимствата от Натура 2000. Според коментари от българската преса, в някои от населените места, като село Добърско и региона около Разлог, гражданите са били принуждавани от кметовете да протестират с обяснението, че екомрежата е заплаха за големите инвеститори и развитието на туризма и ще доведе до безработица, като тази от средата на 90-те години.

На протестите на гражданите от дадени общини бе отговорено с демонстрации в защита на Натура 2000 от страна на природозащитни организации. Основен тласък на тези демонстрации бе даден от инициативата "Да спасим Иракли", поставила си за цел да предотврати застрояването на най-дългия плаж в България. Последваха акции като "Не на строителния тероризъм" и акции в защита на Натура 2000, организирани по улиците на София и пред Министерски съвет, както и в други градове на страната. Вземането на решението от 15.02. за невключване на голяма част от предложените обекти в Натура 2000 бе последвано от "Демонстрация по пижама" пред НДК. Според данни от интернет-страницата на организаторите, демонстрацията е приключила с груба намеса на полицията и арест за някои от участниците. Природозащитниците предполагат като мотиви за решението протежирането на интересите на строителното и дърводобивното лоби и липсата на политическа воля за провеждане на дългосрочна политика за защита на природното разнообразие и богатство в страната. Някои от тях оценяват Натура 2000 като единствен шанс и механизъм за регулиране на безконтролното застрояване на цели региони и изсичането на горите. Сред общите протести се чу и недоволство срещу използването на вредните за

хората цианиди при добива на злато в някои родопски региони като Крумовград. Според експерти от Дружеството за защита на птиците в България, именно Натура 2000 е шансът за местното население да развие алтернативен поминък в областта на екотуризма и биоземеделieto и така да гарантира независимото и устойчиво развитие на тези региони.

Разнообразието на видовете, което нарежда България сред една от трите природно най-богати държави в Европа, отваря възможност за алтернативен туризъм - напр. наблюдаването на птици и техните местообитания или на рядко срещани растителни видове. Той е насочен предимно към по-платежоспособна публика и през последните години бележи силно развитие както в Европа, така и по света. Според Световната организация за туризъм, годишно

Натура 2000 представлява мрежа от защитени райони в Европа, която заема централно място в политиката на ЕС за опазване на природата и биологичното разнообразие. Целта ѝ е да гарантира запазването на застрашени от изчезване природни видове и развитието на регионите в близост до места, които защитените видове обитават. Попадането на дадена област под защитата на Натура 2000 наистина ограничава възможностите за строеж там, но и предлага финансова компенсация под формата на субсидии за развитието на биоземеделieto, алтернативен туризъм и инициативи за създаване на по-добри местообитания на видовете. От субсидиране могат да се възползват дори собственици, които не използват и не обработват ефективно земите си, попаднали в проекта.

растежът в областта е 20%, което е петкратно повече от средния растеж в този бранш. В България екотуризмът представлява 6% от общия в бранша, но потенциалът му за развитие е огромен. Предимствата му са, че дава възможност за развитие на региони извън традиционните туристически дестинации и не вреди на околната среда, която всъщност е основният ресурс за развитието на какъвто и да било друг туризъм. Екотуризмът, освен аргумент в подкрепа на Натура 2000, се лансира и като шанс на България да преодолее териториалната и сезонна концентрация, и да се превърне в страна на устойчивия туризъм.

За повече информация посетете:
<http://www.bluelink.net/zaprirodata/>
<http://www.daspasimirakli.com/>

РАЗМИСЛИ ЗА БЪДЕЩЕТО

Как да спасим нашата планета Земя? Обезпокоителни мисли за съдбата на нашия голям дом. Един загрижен опит за призив.

М

Текст: Драгомира Никова

Ислим си, че сме потопени в собствената си реалност, която единствено има значение за нас, но всъщност обричаме същата тази реалност на гибел, понеже отбягваме проблемите, които все повече заплашват Земята. Хората по природа се дистанцират от всички заплахи, които не стоят директно пред тях, или пък им звучат твърде абстрактно и техният евентуален принос им изглежда невъзможен, или пък са убедени, че каквото и да направят, ще бъде не повече от „капка в морето“.

Съвременните изследвания предсказват приближаваща екологична катастрофа и само една шепа хора, учени и еколози, търсят начини да предотвратят това и да забавят процесите на самоунищожение. Нуждаем се от повече призови за ангажираност, образованост и действеност.

Съществуват няколко особено притеснителни фактора. Ще започна с топенето на Арктика, което предизвиква покачването на моретата и океаните. Чрез затоплянето на атмосферата се затопля и Арктика, а топенето на ледниците предизвиква затоплянето на Полярните води, и погледнато в една нова картина на смяна на студени с топли маси, на солени със сладки води, резултатът ще бъде затоплянето на Полярното море, и посредством така нареченото Течение Гълфстрийм, Европа би изглеждала като студена и суха пустош. Това всъщност е една от сериозно защитените научни тези, за която говори английският еколог и изследовател Джеймс Ловелок.

Заплашени сме от множество изменения в околната среда, които обаче самите ние сме причинили и чиито биологични и екологични последици все още не сме опознали и не разбираме. Резултатът: ситуация, трудна за контролиране.

Опасното изтъняване на защитния озонов слой, като резултат от унищожаването на горите, изгарянето на вредни горива, използването на химикали, свръх-индустриализацията и други подпричини, описва съвсем ясно задълбочаващата се картина на глобално затопляне.

Технологиите в днешно време са напреднали дотолкова, че сме се превърнали в открита заплаха за самите себе си. Разбира се, благодарение на технологиите и напредването на науките, се лекуват и спасяват всеки ден хора, но в същото това време, и неясно още в какво съотношение, провокираме множество злини към човечеството.

Цивилизацията ни все по-мощно се индустриализира, а глобализацията ни свят опасно се модернизира и става все по-зависим и пагубен. Всеки вижда опасността твърде далеч от себе си и не ангажира мислите си достатъчно сериозно и продължително. За съжаление повечето хора виждат всяка екологична заплаха като нещо далечно, абстрактно и илюзорно. Едновременно с това обаче, сериозни проблеми са надвиснали в реално време, дори не става въпрос вече за бъдещето, всъщност времето тече само в една посока, броят на хората експандира в големи числа и експоненциално се увеличава. Успоредно с това технологиите се развиват, без да можем да предвидим силата и посоката на изменение, до които ще доведат.

Промишленото замърсяване, автомобилните и реактивни двигатели са основен вредител и замърсител на околната среда. Установено е, че само един хлорен атом може да разруши 100 000 молекули озон. Забравяме, че тъкмо този озон ни предпазва от зловредната ултравиолетова светлина, която идва от Слънцето.

От своя страна изтъняването на озоновия слой увеличава температурата на нашата планета. Като резултат, който не виждаме и за който не се говори всеки ден, е нарушаването на хранителната верига в океаните, като пример за това: чрез измирането на фитопланктона в океаните се намаля и унищожават възможността му да извлича въглероден диоксид от въздуха и това автоматично увеличава процесите при глобалното затопляне. Това е само един пример, а в действителност и растителната, и животинска хранителна верига са уязвими от влиянието на Ултравиолетовата светлина.

Големият астроном Карл Сейгън в свои изявления уточнява, че лабораторните изследвания на реколтите в умерените географски ширини показват, че голяма част от растенията са поразени от светлина, близка до ултравиолетовата, която преминава през изтъняващия озонов слой. С това той добавя, че разрушаването на озоновия слой ще доведе до унищожаване на жизнената тъкан на планетата и до последствия, които не познаваме. Съвсем явно това означава, че човечеството ще има проблеми с набавянето на храна. Когато всички видове органични молекули, които изграждат живота на Земята, биват изложени на ултравиолетова светлина, те се разпадат или образуват „нездрави химични припадъци“.

На никой не му се вярва, че сме изправени пред пряката опасност, целият озонов слой да изчезне, но този процес неопровержимо е започнал.

Малко история. През 1974 година Ф. Шеруд Роуланд и Марио Молина /Калифорнийски университет, САЩ/ излизат с предупреждението, че ХФВ съединения /хлорофлуоровъглероди/ годишно инжектират стратосферата с около един милион тона и с това могат сериозно да увредят озоновия слой. През 1978 година, използването на ХФВ в аерозолните спрейове е обявено за незаконно в САЩ, Канада, Норвегия и Швеция. Проблемът обаче не се свежда само до фармацевтичните и козметични концерни и тяхното свръхпроизводство. Нашият свят, природата, въздухът са толкова фини, а ние, със способността си да разрушаваме, постъпваме ежедневно толкова грубо към тях!

Счита се, че при изгарянето на въглищата, нефта и газа, (т. нар. „фосилни горива“ или „фосили“), в атмосферата се отделя въглероден диоксид CO_2 – това е един от газовете, които предизвикват парниковия ефект. Средната температура на Земята постепенно се покачва, а в резултат на това можем да регистрираме острата смяна на климата през различните сезони, а в следствие на покачването на температурата се разтапя известно количество полярен лед. Освен всичко казано до тук, промените във времето водят до пренасяне на болести от животни и микроорганизми, което също е един сериозен проблем.

Съвсем обобщено, климатичните прогнози на столетието ни ще зависят от това с какви темпове ще продължаваме да изхвърляме в атмосферата парникови газове.

Мащабността на промените, които трябва да предприемем, е обезсърчителна, понеже това не е по силите на отделния човек, понеже не можем да не летим със самолети, не можем да закрием дейността на концерните, фабриките, атомните централи. Решения от подобно естество лежат в ръцете на политиците, които се дистанцират от учените и техните потенциални възможности в търсене на една нова, свободна от въглероден диоксид алтернативна енергия. Възможно най-скоро трябва да се преустанови изгарянето на фосилни горива. На път са въвеждането на соларно-електрически и соларно-термични технологии, но всеобщото им налагане е не само въпрос на време, но и въпрос на преборване с монополистите на изкопаеми горива и с напредналите индустриални държави, които търгуват с тях. Това определено не е във властта на отделния човек и всеки ще се съгласи с това.

Това, с което обикновеният човек обаче би могъл да помогне в тази все още обратима ситуация, се състои в цивилизованото използване на всички видове животно-необходими ресурси, разумното използване на топлинна енергия, съобразното използване на рециклирана хартия, разумното използване на електрическата енергия и вода по домовете, разделянето на органичния от неорганичния боклук. Нужно е предотвратяване на замърсяването на околната среда и натрупването на радиоактивни, токсични и отровни вещества. Трябва да се има още нещо предвид, дори и съвсем незабавно от утре да преустановим замърсяването, парниковият ефект ще продължи да се засилва поне до края на столетието ни. Отчайващо, но факт. Нужно е разумно използване и управление на възстановимите и невъзстановими ресурси на нашата планета, мащабна информираност и възпитание в екокултура, избягване на военните действия, обединяване на нациите под една обща идейна схема за спасение на Земята!

Колко красива и самотна би изглеждала нашата планета, ако не разберем своевременно проблемите си и не намерим адекватно решение за тях. В един момент просто няма да ни има. Лесно се разединяват хората, въпросът е как всички ние да се научим да живеем в единомислие спрямо запазването на нашия общ дом!

Първата любов

Всеки път, когато вляза през служебния вход на театъра, ме лъхва познатият застоял въздух с мирис на декори, примесен с театрален прах и цигарен дим. Обичам този въздух...

Текст и скици: Ангел Рангелов

Този мирис е приковал и омагьосал много хора, които, веднъж прекрачили прага на театъра, остават завинаги в него. Обичам този полумрак, ожулените стени, старата ламперия. Стени, стари повече от двеста години.

Вдъхнал театралния прах преди около тридесет години, и аз останах верен на първата любов. Шестнадесет от тези тридесет години вече протекоха в театъра – „Театър ин дер Йозефщадт“ (Teater in der Josefstadt) във Виена.

Този театър е едно от редките бижута в огърлицата от австрийски и европейски театри. Основан е през 1788 год. и оттогава на тази сцена се играе почти непрекъснато. През 1822 год. е построен отново, а в сегашния си вид съществува от 1924 год. благодарение на големия Макс Райнхард.

Директори на театъра са били имена като Макс Райнхард, Отто Шенк, Хелмут Лонер, сегашният директор е Херберт Фотингер. Целият персонал наброява около 400 души. Артистичният ансамбъл е около 100 души, съставен от невероятно популярни имена - любимци на две-три поколения почитатели от немскоговорящите страни. Сред тях са доайени като: Фриц Мулиар, Елфриде Отт, Отто Шенк, Сузи Николети, Мариане Нентвих, Франц-Роберт Вагнер и т.н.

От по-новото поколение, но вече утвърдени звезди, са Херберт Фотингер, Сандра Червик, Мария Костлингер, Герит Драсл, Фриц Карл, Сона Макдоналд, Карл Марковиц, Флориан Тайхмайстер, Стефано Бернардин и др.

Наистина, човек може да е само горд, че е една част от тази „малка голяма“ галактика...

“Der grosse Zauberer” - поглед към сцената откъм главната завеса 1999г.
Театъра - поглед откъм Josefstädter Strasse посока Stefansdom 2007г.

Wir sind ein führendes börsennotiertes Energie und Umweltunternehmen. Wir bieten unseren Kunden auf Basis modernster Infrastruktur Strom, Gas, Wärme, Wasser, thermische Abfallversorgung und verbundene Dienstleistungen "aus einer Hand". Wir suchen Jungakademiker als Trainee für unser Tochterunternehmen in Bulgarien.

EVN

Uni-Absolventen/innen

Elektrotechnik / Mathematik / Informatik

Als gebürtige/r Bulgare/in haben Sie in Österreich oder Deutschland ein kaufmännisches oder technisches Studium erfolgreich abgeschlossen oder sind kurz davor, eines abzuschließen.

Zusätzlich bringen Sie sehr gute Deutsch - und/oder Englischkenntnisse mit und sehen es nun als Herausforderung, in Ihrem Heimatland Ihr erworbenes Wissen für ein renommiertes Energiedienstleistungsunternehmen umzusetzen.

Wir bieten Ihnen vielfältige und abwechslungsreiche Einstiegspositionen in den verschiedensten Bereichen, sehr gute Entwicklungsperspektiven und Karrieremöglichkeiten. Wir freuen uns auf Ihre Bewerbung. Bei Interesse richten Sie bitte Ihre Bewerbung an unsere Beraterin, **Frau Mag. Pawlowsky** (s.pawlowsky@pendlpiswanger.at). Code "74.290/JN"

Dr. Pendl & Dr. Piswanger

A-1010 Wien, Bartensteingasse 5, Tel. +43 1 402 76 08-27

www.pendlpiswanger.at

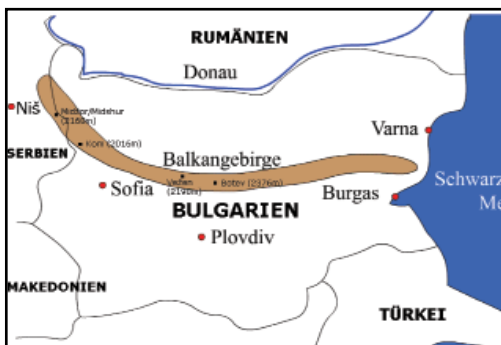
Intersearch®

Der Balkan: Woher kommt und was bedeutet dieses Wort?

*Der Balkan ist ein der
meist erwähnten Wörter
der letzten 15 Jahre*

Der Balkan (auf Bulgarisch Балканът - Balkanät), ein der meist erwähnten Wörter in den Zeitungen und Fernsehnachrichten der letzten 15 Jahre, hat sich seit dem Ende des 19. Jahrhunderts weit von seiner ursprünglichen Bedeutung als Name der Halbinsel am südöstlichen Winkel Europas entfernt und ein eigenes Leben entwickelt, geprägt von negativen Inhalten und Emotionen. Teilweise auch nicht ohne Grund, wenn man die Balkankriege im 1912, das Sarajewo-Attentat im 1914, die schweren politischen Krisen und Auseinandersetzungen nach 1990 verbunden mit dem Zerfall Jugoslawiens in Betracht zieht.

Eigentlich ist der Balkan der Name jener Gebirgskette, die sich zur Gänze, quer durch Bulgarien vom Westen nach Osten erstreckt und das Land, das seit 1. Januar 2007 das sechsundzwanzigste Mitglied der EU ist, in zwei große geographische Regionen teilt: Nord- und Süd-Bulgarien.

Das Balkangebirge ist etwa 600 km lang und ist nach Süden hin steil abfallend. Das Gebirge mit abgerundeten Bergformen wird von vielen Pässen überquert, von denen der Schipkapass der bedeutendste ist und von mehreren Durchbruchstätern durchschnitten, von denen das des Iskar-Flusses am mächtigsten ist. Höchster Gipfel ist der Botew (2.376 m).

Die ursprünglichen Einwohner Süd-Osteuropas, die Thraker, dessen Spuren man seit mindestens 8 Tausend Jahren auf bulgarischem Boden findet, nannten das Gebirge Haeman (lat. Haemus), was mit der frühthrakischen Form von Saiman erklärt werden kann und Berggrat, Bergkamm, Bergücken, Bergkette bedeutet. Alt-Indisch sīmān- Bergkette, Grenze, Irisch sīm- Kette. Das S- wird zu einem aspirierten H- transformiert.

Doch wie konnte sich "Haemus" in "Balkan" transformieren? In der europäischen Geschichts- und Sprachwissenschaft ist die Erklärung verankert, dass die Türken, die vom 14. bis 19. Jahrhundert auf dem Balkan herrschten, ihm den Namen gaben. Es solle aus den zwei türkischen Wörtern Bal und Kan bestehen, Bal für Bienenhonig und Kan für Blut bzw. Abstammung. Eine ziemlich merkwürdige und nicht besonders logische Kombination. Doch der Begriff "Balkan" wird in keiner Sprache der Welt weder getrennt als Bal Kan geschrieben noch ausgesprochen. Selbst im türkischen Wörterbuch wird Balkan mit dem Namen des Balkan-

Gebirges erklärt, also mit sich selbst. Noch dazu wird der Name Balkan (□□□□□) in einer arabischen Landkarte aus dem 13. Jahrhundert, also 100 Jahre bevor die Türken Bulgarien eroberten, erwähnt. Das bedeutet, dass der Begriff Balkan in der türkischen Sprache aus der Bulgarischen und nicht umgekehrt übernommen wurde.

Nach dem Namen Haemus hat einzig und allein der Name Balkan die Jahrhunderte überstanden und seinen Platz in den Sprachen der Nachbarländer, aber auch in allen anderen europäischen Sprachen gefunden

Seit dem 6. Jh. n. Chr. waren weite Teile Südosteuropas von den Bulgaren beherrscht und werden bis heute von Ihnen bewohnt. Das gegenwärtige Bulgarien, eine Ausdehnung des bulgarischen Staates von Kubrat in südwestlicher Richtung über die Donau und den Haemus (Balkan) besteht seit 680 n. Chr.

Nach dem Namen Haemus hat einzig und allein der Name Balkan die Jahrhunderte überstanden und seinen Platz in den Sprachen der Nachbarländer, aber auch in allen anderen europäischen Sprachen gefunden. Denn neben den Alpen, dem Kaukasus, den Karpaten, den Pyrenäen und dem Ural ist das Balkangebirge eine der größten Gebirgsketten

Für die Bulgaren hat der Begriff Balkan noch eine zusätzliche und besondere Bedeutung als identitätsbildender Faktor.

Die fragmentarischen und spärlichen Kenntnisse der Geschichte der Bulgaren am Ende des 19. Jahrhunderts als das Land seine Unabhängigkeit nach der osmanischen Herrschaft wieder erlangte, veranlasste die damalige europäische Geschichtswissenschaft zu der Hypothese, dass die alten Bulgaren als ein Türkenvolk zu betrachten seien, was auch heute an manchen Unis unterrichtet wird.

In den letzten 15-20 Jahren, besonders nach der Überwindung der ideologischen Dogmen und der Öffnung früherer sowjetischer Archive in Russland, Armenien, Georgien und der Ukraine hat die bulgarische Geschichts- und Sprachwissenschaft einen bedeutenden Schritt in Forschung und Aufklärung der geistigen und kulturellen Abstammung der Bulgaren gemacht. Die neuen Funde, alten Schriften und archäologischen Ausgrabungen deuten auf ost-iranische und indogermanische Wurzeln im Raum des antiken Baktrien und Sogdia.

Ganz im nördlichen Gebirge des mit persischsprachigen Stämmen besiedelten heutigen Afghanistan liegt die Provinz Balkh (Persisch □□□) und an dem gleichnamigen Fluss, die Stadt Balkh. Balkh gehört zu den ältesten Siedlungen Zentralasiens und ist eine Wiege der iranischen Zivilisation. In der Antike unter dem Namen Zariastes, später als Baktra bekannt, war sie die Hauptstadt des legendären Baktrien. Hier lebte und wirkte der Prophet Zarathustra, der Begründer des Zoroastrismus. In Baktra traf die Seidenstraße auf eine in nordwestlicher und eine zweite in südöstlicher Richtung verlaufende Handelsroute, die zum Kaspischen Meer bzw. über den Khyberpass nach Vorderindien führten.

Namen von Gebirgen, Hügeln und Höhen mit demselben oder ähnlichen phonetischen Inhalt, sowohl in den älteren als auch in den modernen Sprachen, findet man in einem sehr großen Raum Eurasiens, von West-China über Jakutien, Burjatien bis nach Griechenland, Albanien und Ungarn, was für eine sehr alte indogermanische Wurzel des Begriffes Balkan spricht, wie die englischen bulge- Erdhöhung oder bulk- groß, auch das russische большой- groß, vom altbulgarischen болъ- groß, u.s.w.

In der bulgarischen Sprache werden die Silben BĀ-, BA- und BO- als Inbegriff für groß, hoch, mächtig, älter, reif verwendet. BAL- großer Hügel, Zensur (nach oben gerichtete Skala), BAT- älterer Bruder, der älteste Sohn des Königs, der Thronfolger (z.B. Bat Boyan der älteste Sohn Kubrats). Von hier aus entwickelt sich auch die spätere slawische Übersetzung des Namens Balkan als Stara Planina- das alte Gebirge, das parallel in der heutigen bulgarischen Sprache als Name derselben Gebirgskette verwendet wird.

Българският Индиана Джоунс и тайната на тракийските градове

Някъде на югоизток от големите пътища и градове, някъде между царството на Хадес и Дионис, почиват останките на древните тракийски градове, на техните жители, вярвания и символи. Заедно с техните тайни, там е скрит и ключът към бъдещето на тези земи.

Текст: Ивелина Кованлъшка
Снимки: Ради Антонов

В търсенето на този ключ се е впуснал проф. Николай Овчаров, археолог и изследовател, член на Българската Академия на Науките, закачливо наричан от чуждестранните медии българският Индиана Джоунс. На 15 февруари 2007 год. той бе гост на организираната в „Дом Витгенщайн“ беседа на историческа тематика. На гостите бе представен специално направеният филм за Перперикон (древен тракийски град, открит недалеч от Кърджали, в Източни Родопи), последван от разговор с археолога.

Хилядолетия назад Перперикон е представлявал огромен скален масив без растителност, което е привлякло хората да обожествят грандиозните канари. Според последните археологически проучвания, първите следи на живот са от късната новокаменна епоха, края на VI - началото на V хилядолетие пр. Хр. Големият си разцвет Перперикон преживява през късната фаза на бронзовата епоха, XVIII-XII век пр. Хр., по времето на крито-микенската култура, на Троя и Микена. Археолозите хранят големи надежди именно тук да са открили и прочутото в древността светилище с прорицалище на бог Дионис. За него се знае със сигурност, че е било в Източни Родопи, и откриването му би било равностойно на откриването на Троя и Микена.

С историята на Перперикон е свързано и малко-известното християнизирание на траките, започнало в края на IV в. Именно по тези земи Библията е била преведена на езика на бесите, т. нар. „Библия бесика“. Подобно изключение по онова време, когато според вярванията Светите книги е трябвало да се четат единствено на гръцки, латински или еврейски, е направено само за готите. В процеса на християнизирание траките не разрушават старите светилища, а ги унаследяват и превръщат в храмове.

На 21 август 2002 год. в едно от помещенията на християнския комплекс в Перперикон е открит нагръден бронзов кръст (реликварий), датиращ от края на IX-X в. и наричан в научната литература „Палестински кръст“. Вярвало се е, че такива кръстове се носят от Светите места. При отварянето на реликвария в лабораторни условия, вътре са намерени късчета материя, определени като дърво. Поради характера на реликвария археолозите са убедени, че става въпрос за частица от Светия кръст. До момента в България подобни частици са открити само на две места – в Плиска и Велики Преслав.

Освен значимостта на археологичните находки от научна гледна точка, проф. Овчаров акцентира върху тласъка, които те дават за развитието на културно-историческия туризъм в България. Осъзнаването на реалната икономическа полза и възможности, които се откриват благодарение на уникалните находки за развитието на туризма, обяснява бум на българската археология през последните години, и свързаното с него нарастване на инвестициите в тази сфера. Откритията в Старосел, Татул и Перперикон нареждат България на трето място в Европа по археологически открития. Значимостта на обектите в контекста

на общата европейска история се потвърждава от направените до момента инвестиции по различни европейски програми: За трите приоритетни обекта са отпуснати 1 млн. евро, а само за Перперикон са отделени 3 млн. Допълнителна подкрепа оказват държавата и частни спонсори. Осъзнаването на атрактивността на тези обекти се потвърждава например и от включването им от туристическия оператор TUI в туристическата му програма. Според специалисти от бранша, културно-историческият туризъм може да бъде комбиниран и с ловен и риболовен, който да привлича още по-платежоспособни туристи и да допринесе за цялостното развитие на региона Източни Родопи.

Чрез участието си на много международни конференции, симпозиуми и срещи, проф. Овчаров неуморно се стреми да популяризира тези уникално-значими исторически обекти. Повод за интерес е както историческата материя, така и името, и биографията на професора, българският Индиана Джоунс, човек с разностранни научни интереси, автор на над 220 научни труда, монографии и книги. Според него, благодарение на направените открития, тракийското наследство, чиито символи са унаследени от гръцката и римска митология, вече ще бъде разглеждано не просто като символ на „златни съкровища“, но и като взаимодействие между градове, храмове и традиции, като култура. Свещеният скален град на траките, датиращ от около 3500 години, ще спомогне не само да се попълнят „белите петна“ в този неясен исторически период, но и за това, тракийската култура да намери заслуженото си място в цялостната Антична история на Европа.

Перперикон / Perperikon

Der bulgarische Indiana Jones und das Geheimnis der thrakischen Städte

Irgendwo südöstlich der großen Straßen und Städte, irgendwo zwischen dem Reich von Hades und Dionisos, ruht das Erbe der antiken thrakischen Städte, ihrer Bewohner, ihres Glaubens und ihrer Symbole. Zusammen mit ihren Geheimnissen liegt da auch der Schlüssel für die Zukunft dieser Gebiete versteckt.

Text: Ivelina Kovanlaschka
Fotos: Radi Antonov

Dem Suchen dieses Schlüssels hat sich Professor Nikolai Ovcharov gewidmet, Archäologe und Forscher, Mitglied der Bulgarischen Akademie der Wissenschaften, von den internationalen Medien „der bulgarische Indiana Jones“ genannt. Am 15. Februar 2007 war er spezieller Gast beim von der Assoziation der bulgarischen Wissenschaftler in Wien veranstalteten thematischen Abend im kleinen Vortragsraum des Bulgarischen Kulturinstituts - Haus Wittgenstein. Die Gäste wurden vom Professor über die aktuellste Entwicklung der bulgarischen Archäologie informiert und hatten die Möglichkeit sich den Film über Perperikon anzuschauen. Das ist eine der bedeutendsten alten thrakischen Städte, die im Ostteil der Rhodopen, in der Nähe der heutigen Stadt Kyrdzhali entdeckt wurde.

Jahrtausende zurück in der Geschichte war Perperikon ein großes Felsmassiv ohne jeglichen Pflanzen. Das hat die Menschen dort angezogen und sie fingen an die grandiosen Steine zu vergöttern. Laut archäologischen Untersuchungen stammen die ersten Spuren von Leben an diesem Ort von der späten Neusteinzeit, Ende des 6 - Anfang des 5 Jahrtausends vor Christus. Es darf aber mit Sicherheit behauptet werden, dass Perperikon in der späten Bronzezeit, 18-12 Jahrhundert vor Christus, seine erste große Blütezeit erlebte. Genau zu der Zeit der kretanisch-mikenischen Kultur, zu der Zeit von Troya und Mikena. Die Archäologen haben einen Grund zu hoffen gerade in Perperikon den in der Antike berühmten Tempel vom Gott des Weines Dionisos entdeckt zu haben. Über den Tempel weiß man mit Sicherheit, dass er sich in den östlichen Rhodopen befindet und dass seine Entdeckung gleich so wichtig wäre wie diese von Troya und Mikena. Ein wichtiger Moment in der Geschichte von Perperikon ist

die weniger bekannte Christianisierung der Thraker, die Ende des 4. Jahrhunderts begann. Wenig bekannt ist auch die sogenannte „Bibel bessikum“ und dass es in den Rhodopen die Heiligen Schriften in der Sprache des thrakischen Stamms Bessi übersetzt wurden. Die gleiche Ausnahme wurde zu jener Zeit nur für die Goten gemacht, weil nach der damaligen Überzeugung die Heiligen Bücher nur in griechisch, lateinisch und hebräisch gepredigt werden durften. Im Prozess ihrer Christianisierung zerstörten die Thraker ihre alten Tempel nicht, sondern wandelten sie in christlichen Kirchen um. Am 21. August 2002 wurde in einem der Tempel im christlichen Komplex von Perperikon ein Kreuz aus Bronze gefunden. Das Kreuz stammt aus dem 9-10 Jahrhundert. Solche Relikte werden in der wissen-

schaftlichen Literatur „Palästinische Kreuze genannt“, weil man glaubte, dass sie aus dem Heiligen Land gebracht worden sind. Beim Öffnen des Reliktes unter Laborbedingungen wurden in seinem Inneren kleine Stücke Materie gefunden, die als Holz identifiziert wurden. Aufgrund der Besonderheiten des Fundes sind die Archäologen überzeugt, dass es sich um ein Stück vom Heiligen Kreuz handelt. Bisher wurden solche Kreuzstücke nur an zwei anderen Orten in Bulgarien gefunden - Pliska und Veliki Preslav, die ersten zwei Hauptstädte des ersten bulgarischen Reiches.

Neben der wissenschaftlichen Bedeutung der vielen, wertvollen archäologischen Ausgrabungen und Entdeckungen thematisierte Professor Ovcharov besonders den Impuls, die sie für die Entwicklung des kulturhistorischen Tourismus leisten. Das Begreifen des realen wirtschaftlichen Nutzens und die Möglichkeiten, die sich dank der einzigartigen Entdeckungen für die Entwicklung des Tourismus eröffnen, erklären den Boom der bulgarischen Archäologie in den letzten fünf Jahren und die erhöhte Bereitschaft in diesem Bereich zu investieren. Bulgarien ist eins der drei europäischen Länder, neben Griechenland und Italien, die die meisten archäologischen Ausgrabungen und Funde haben. Die Bedeutung der Ausgrabungen im Kontext der gemeinsamen europäischen Geschichte wird auch durch die von der EU bisher bereitgestellten finanziellen Mitteln bestätigt. Für Tatul, Starosel und Perperikon wurden gemeinsam 1 Million Euro ausgegeben, sowie zusätzliche 3 Millionen nur für Perperikon. Zusätzliche Unterstützung kommt seitens des Staates und von privaten Sponsoren. Die Attraktivität dieser Objekte wird auch z.B. durch die Tatsache bestätigt, dass der große Reiseveranstalter TUI sie auch in seinem Programm aufgenommen hat. Laut Experten aus der Branche kann der kulturhistorische Tourismus sehr gut mit Jagd- und Angeltourismus kombiniert werden, was mehr finanzstarke Touristen anziehen wird und zu der gesamten Entwicklung der Region Östliche Rhodopen beitragen kann.

Durch seine Teilnahme an vielen internationalen Konferenzen, Symposien und Treffen bemüht sich Professor Ovcharov unermüdlich diese einzigartigen und historisch bedeutsamen Funde auch für die internationale Öffentlichkeit bekannt zu machen. Das Interesse wird nicht nur durch den historischen Wert der Funde geweckt, sondern auch durch den Namen und die Biografie des Professors - der bulgarische Indiana Jones, ein Mensch mit vielfältigen wissenschaftlichen Interessen, Autor von mehr als 220 wissenschaftlichen Arbeiten, Monografien und Büchern. Seiner Meinung nach wird in der Zukunft dank dieser Entdeckungen das thrakische Erbe, dessen Symbole von der griechischen und der römischen Mythologie übernommen wurden, nicht nur als Synonym von „Goldschätzen“ betrachtet, sondern auch als das komplexe Zusammenspiel zwischen Städten, Tempeln und Traditionen, nämlich als Kultur. Die heilige Felsenstadt der Thraker, deren Alter auf 3500 Jahre eingeschätzt wird, wird dazu beitragen, dass die „weißen Flecken“ in dieser noch unklaren historischen Periode gefüllt werden und dass die thrakische Kultur ihren verdienten Platz in der einheitlichen antiken Geschichte von Europa findet.

Село Добърско

Сгушено в подножието на величествената Рила планина, свързвано с интересни легенди и предания, село Добърско ще ни запознае с една от най-загадъчните църкви в България

Текст и снимки: Людмила Хаджийска

Село Добърско се намира на 80 км разстояние от Благоевград и на 17 км от град Банско. Разположено е в южния скат на Рила планина, а от него се разкрива вълнуваща гледка към назъбените склонове на Пирин и към широките пасища на Родопска планина. В това на пръв поглед обикновено село се крие една необикновена църква с уникални по вида си стенописи и загадъчна история. Базиликата „Св. Св. Теодор Тирон и Теодор Стратилат“ е построена наполовина в земята, както обичайно са били строени православните черкви в пределите на Османската Империя. Изградена е със средствата на заможни хора от околността, като най-видният от тях - ктитор Хасия - е посетил Йерусалим, от където пренеся свещена пръст от Божи гроб, така че хората, посещавайки тази черква, да получат божигробска благословия. Макар църквата да датира от 1614 год., редица факти говорят за съществуването на храм на това място няколко века по-рано. Най-вероятно сегашната черква е била изградена на основите на стар храм, който по неизвестна причина е бил разрушен. Вътрешността на църквата е покрита с уникални по вида си стенописи, изобразяващи сцени от живота на Христос, както и на хората, дарили средства за изграждането на храма. Единствено тук ще можете да видите уникалното изображение на Христос в „космически кораб“, пресъздаващо сцената на възкресението, в която божият син се връща при смъртните, приземявайки се с помощта на капсула, наподобяваща летателен апарат. Също така само тук ще намерите над 30 образа на жени светци, както и икона на Св. Кирил Философ, изобразен като светец за първи път именно в Добърската черква. Заслужаваща внимание е и мраморната плочка, намираща се в центъра на храма, на която е изрисуван двуглав орел с корона (византийски герб), и в която е издълбана годината 1122. Върху една от поддържащите колони ще видите оголен

участък, под който личат материалите, от които е изграден храма, както и начина на строителство, определени от експерти като характерни за XI и XII век. В черквата също така се намира и карта, отразяваща пределите на Второто Българско Царство, върху която е отбелязано, че по това време на територията на село Добърско е съществувала църква.

Село Добърско се споменава за първи път в исторически документ в Рилската Грамота на цар Иван Шишман от 1378 год. Според една легенда той е бил венчан именно в Добърската черква. Според друга легенда, боляри от Плиска и Преслав по времето на княз Владислав били преселени в Добърско, където пренесли своята култура, знания и умения. Така те допринесли много за културното и духовно развитие на това селище. По това време жителите му са били предимно търговци и занаятчии, които изнасяли стоката си за Босна, Сърбия, Виена и Будапеща.

Легендите разказват, че именно оттук са преминали ослепените Самуилови войници, които след битката от 1014 год. в планина Беласица се насочват към Рилски манастир. Тъй като ги застига зима, те отсядат в Добърско, където намират облекчение и изцеление в лечебната минерална вода, която и до днес извира в двора на църквата „Св. Теодор Тирон и Теодор Стратилат“. Това предание е намерило отражение в част от стенописите на черквата и е оставило своя отпечатък върху историята на селото.

Храмът „Св. Теодор Тирон и Теодор Стратилат“ е безценен паметник на културата, записан е в списъка на ЮНЕСКО и е безспорно доказателство за майсторството и високия дух на българите през средновековието. Строен през най-тъмните векове на нашата история, той е символ на човешкия стремеж към красотата и познанието, а необикновените му стенописи отразяват идеи относно произхода на Христос и човечеството, поразително смели и модерни за времето, в което са били създадени.

Снимки от вътрешността на църквата и изглед отвън

Dorf Dobursko

Das Dorf Dobursko, das eine der rätselhaftesten Kirchen Bulgariens beherbergt, liegt am Fuße des überwältigenden Rillagebirges und ist mit interessanten Legenden und Sagen verbunden.

Text und Fotos: Ludmila Hadjiiska

Das Dorf Dobursko liegt 80 Kilometer von Blagoevgrad und 17 Kilometer von der Stadt Bansko entfernt. Es befindet sich im südlichen Teil des Rillagebirges und ermöglicht einen einzigartigen Ausblick auf die gezähnten Berghänge des Piringebirges und die Bergwiesen der Rhodopen. In diesem auf den ersten Blick gewöhnlichen Dorf, verbirgt sich jedoch eine außergewöhnliche Kirche mit einmaligen Fresken und einer rätselhaften Geschichte. Die Basilika Sankt Theodor Tiron und Theodor Stratilat wurde zur Hälfte unter der Erde gebaut, wie es für die orthodoxe Kirche während der osmanischen Herrschaft üblich war. Sie wurde mit Spenden wohlhabender Leute dieser Region finanziert. Der prominenteste unter ihnen, Ktitor Hasia, besuchte Jerusalem und brachte von seiner Reise heilige Erde vom Gottesgrab mit. So war es den Leuten, die diese Kirche besuchten, möglich, den göttlichen Segen zu empfangen. Obwohl die Kirche 1614 erbaut wurde, spricht vieles für die Existenz einer anderen Kirche an diesem Ort bereits einige Jahrhunderte zuvor. Es ist wahrscheinlich, dass die jetzige Kirche auf Basis einer älteren erbaut wurde, die jedoch aus unerfindlichen Gründen zerstört wurde. Der Innenraum der Kirche wurde mit Fresken verziert, die sowohl Szenen aus Christus Leben darstellen, wie auch aus dem Leben des Finanziers. Nur hier kann man die einzigartige Abbildung von Jesus in einem Raumschiff bewundern. Sie stellt die Nachbildung der Szene der Auferstehung dar, bei der Jesus mit Hilfe eines kapselähnlichen Flugapparates zu den Sterblichen zurückkehrt. Auch findet man hier über dreißig verschiedene Bilder weiblicher Heilige, sowie die Ikone von Sankt Kyril Philosoph, der in dieser Kirche zum ersten Mal als Heiliger dargestellt wurde. Etwas, dass ebenfalls unsere Aufmerksamkeit verdient, ist eine Marmortafel, die im Zentrum der Kirche aufgestellt wurde. Auf dieser ist ein doppelköpfiger Adler mit einer Krone (byzantinisches Wappen) abgebildet und eine Gravur die das Jahr 1122 bezeichnet. Auf einer Säule findet sich ein Bereich, in dem man die Materialien sowie die

Bauart der Kirche bestaunen kann, die von Experten als charakteristisch für das 11. und 12. Jahrhundert eingestuft werden. In der Kirche befindet sich auch eine Karte, die die Grenzen des 2. Bulgarischen Königreiches zeigt, auf der auch vermerkt ist, dass zu dieser Zeit in dem Territorium von Dobursko eine Kirche existiert hat.

Das Dorf Dobursko wird zum ersten Mal in einer historischen Urkunde in der Rillacharta genannt, die von Zar Ivan Schischman aus dem Jahr 1378 stammt. Einer Legende zufolge wurde er genau in dieser Kirche getraut. Eine andere Legende besagt wiederum, dass Bolaren aus Pliska und Preslav zu dieser Zeit von König Wladislav nach Dobursko übersiedelt wurden und ihre Kultur sowie Wissen und Fähigkeiten mitgebracht haben. Sie haben viel zur kulturellen und geistigen Entwicklung des Dorfes beigetragen. Zu dieser Zeit bestanden die Einwohner hauptsächlich aus Händlern und Handwerkern, die ihre Produkte nach Bosnien, Serbien, Wien und Budapest exportiert haben.

Die Legenden besagen, dass – nachdem im Belasizagebirge die Soldaten von König Samuel im Kampf 1014 geblendet worden waren – sie sich in Richtung des Rillaklosters wandten, aber da der Winter bereits hereingebrochen war, ließen sie sich in Doburska nieder, wo sie Linderung durch die heilende Kraft des mineralen Wassers fanden. Auch heute noch entspringt im Hof dieser Kirche eine Quelle. Diese Sagen haben ihre Spuren in der Geschichte des Dorfes hinterlassen und finden sich auch in den Fresken der Kirche wieder.

Die Kirche Sankt Theodor Tiron und Theodor Stratilat ist heute ein Kulturdenkmal, das in die Liste der schützenswerten Gebäude der UNESCO aufgenommen wurde und gleichsam ein eindeutiger Beweis der Meisterhaftigkeit und hohen geistigen Entwicklung der Bulgaren im Mittelalter ist. Obwohl sie in den dunkelsten Jahrhunderten unserer Geschichte gebaut wurde, ist sie ein Symbol des menschlichen Bestrebens nach Schönheit und Wissen und ihre außergewöhnlichen Fresken geben Erklärungen über die Herkunft Christi und der Menschheit auf, die überraschend mutig und modern für diese Zeit waren.

Fotos von der Innere der Kirche und von draußen

Правни форми на предприятия в Австрия

Борис Методиев
магистър по право, консултант и лектор

FOWI – Research Institute for CEE Business Law
Althanstrasse 39-45, A-1090 Vienna
Tel: 0043 1 31336-4213
Email: boris.metodiev@wu-wien.ac.at
Homepage: www.fowi.at

Правната регламентация на австрийските търговски и граждански дружества в същината си е подобна на българските търговски и граждански дружества. Разлики има в детайлите. Обща основа на австрийското и българското дружествено право е германското, силно влияние има и европейското дружествено право. На 01.01.2007 г. австрийският Търговски кодекс беше заместен от модерния т. нар. Предприемачески кодекс, а понятието търговец бе заменено от по-широкото понятие "предприемач".

Всички австрийски търговски дружества (ООД, АД, СД, КД) възникват като правни субекти от момента на вписването във фирмения регистър. Формирането на фирменото наименование (фирма) на дружествата е сравнително либерално (фантастични наименования), както в България. Всички вписани дружества и еднолични предприемачи могат да назначават прокуристи. Фирменият регистър в Австрия се води от Окръжния съд, а във Виена - от Търговския съд. Той е единен за цяла Австрия, електронен и достъпен чрез интернет, какъвто ще бъде и българският търговски регистър от 01.07.2007 г. За последващото задължително вписване в регистъра на самостоятелните професии, вижте статията ми от предния брой.

Особен момент при вписването на дружества (ООД, СД, КД) в австрийския фирмен регистър от нови граждани на ЕС, с цел установяване в Австрия като управляващи съдружници, е доказването на значително влияние върху управлението на дружеството. Липсата на такова влияние върху управлението се предполага при извършването на услуги с личен труд, които са типични за един трудов договор от съдружника на дружеството и дружествен дял на съдружника, по-малък от 25%, и за вписването е необходима писмена позитивна констатация на трудовата служба. Поради това оптималният брой съдружници е от два до четири.

При представяне на български официални и нотариално заверени частни документи в производството за вписване във фирмения регистър, както и в други съдебни и административни производства, те се нуждаят единствено от заверен (легализиран) превод. Преводът може да не е заверен, ако се извърши от сертифициран преводач на български език в Австрия.

Правните форми на австрийските предприятия са следните:

- Дружество с ограничена отговорност – ООД (GmbH)
- Акционерно дружество – АД (AG – Aktiengesellschaft)
- Европейско акционерно дружество – ЕД (SE – Societa Europaea)
- Събирателно дружество – СД (OG)
- Командитно дружество – КД (KG)
- Командитно дружество – ООД & Co. КД (GmbH & Co KG)
- Гражданско дружество (GesbR)
- Дружество със съучастие (stG)
- Клонове на чуждестранни лица
- Еднолични предприемачи (търговци)
- Кооперация и Европейска кооперация
- Фондации и сдружения с нестопанска цел

От съображения за краткост на изложението ще бъдат разгледани само по-важните и разпространени правни форми на предприятия: ООД, АД, СД, КД, ООД & Co. КД, клон на чуждестранно лице и едноличен предприемач.

Дружество с ограничена отговорност – ООД (GmbH)

Австрийското ООД е уредено в Закона за дружеството с ограничена отговорност от 1906 г. То е юридическо лице и съдружниците не отговарят за задълженията на дружеството с личното си имущество. Като най-подходяща за средния бизнес, ООД е най-разпространената дружествена форма в Австрия. В момента тук са регистрирани около 90.000 ООД.

Минималният капитал на ООД е 35.000 евро, като по принцип минимум 50% трябва да бъдат платени при учредяването по банкова сметка на дружеството. ООД може да се учреди и само от едно лице. Дружественият договор трябва да бъде съставен във формата на нотариален акт. Дружеството възниква от момента на вписване във фирмения регистър, като процедурата по вписване продължава около две седмици от внасяне на заявлението.

Erfolg durch
Vertrauen!

Immobilien-Service

Органите на ООД са събранието на съдружниците и един или повече управители. Управителите представляват и управляват дружеството. Управителят може да бъде чужденец и да живее в чужбина. Надзорен съвет може да бъде избран факултативно и трябва да бъде учреден при наличието на 300 работници.

Основни разлики между австрийското и българското ООД:

- Минимален капитал от 35.000 евро;
- Дружественият договор, както и неговата промяна, изискват формата на нотариален акт;
- Започването на всяка самостоятелна стопанска дейност изисква вписване на стопанския субект и съответната дейност (професия) в регистъра на професиите (Gewerberegister), след вписването във фирмения регистър;
- Таксата за вписване във фирмения регистър, в регистъра за професиите и еднократния дружествен данък, в размер на 1% от капитала, може да бъдат опростени при условията на така нареченото първо започване на самостоятелна дейност;
- Задължително членство в Австрийската стопанска камара на всеки установен в Австрия стопански субект и съответно годишен членски внос;
- Задължително водене на двойно счетоводство и представяне на годишния финансов отчет във фирмения регистър;
- Корпоративен данък от 25% и предплащане на минимален годишен корпоративен данък в размер на 1750 евро;
- Данък върху изплатените дивиденди на съдружниците – според Спогодбите за избягване на двойното данъчно облагане - 25% или по-малко.

Акционерно дружество – АД (AG – Aktiengesellschaft)

Австрийското АД е уредено в Закона за акциите от 1965 г. То е юридическо лице и акционерите не отговарят за задълженията на дружеството с личното си имущество. АД е подходяща правна форма за големи предприятия. В момента в Австрия има около 2000 АД, като 100 от тях са нотиран на борсата. Повечето АД в Австрия, както и в България, имат един мажоритарен акционер или група от акционери, притежаващи контролния пакет акции.

Минималният капитал на АД е 70.000 евро, като по принцип минимум 25% трябва да бъдат платени при учредяването по банкова сметка на дружеството. АД може да се учреди и само от едно лице. Уставът на дружеството трябва да бъде нотариално удостоверен. Дружеството възниква от момента на вписване във фирмения регистър, като процедурата по вписване продължава до четири седмици от внасяне на заявлението.

Органите на АД са събранието на акционерите, управителния съвет и надзорния съвет (двустепенна форма на управление). Управителният съвет управлява и представлява дружеството и се състои от минимум едно физическо лице, избрано от надзорния съвет. Надзорният съвет се състои от минимум пет физически лица, от които една трета, (в случая двама души) задължително са представители на наемния персонал. Австрийското АД не познава едностепенната форма на управление (съвет на директорите).

Immobilienberater

Mag. Margarita
Alexandrova-Fetscher

Gesellschafter Broker/Owner

Mobil: +43 (0) 699 / 1 208 31 41

Lebens(t)räume Mit Wohnungseigentum zu nachhaltigem Vermögensaufbau

Die Immobilienbranche hat für jeden einzelnen als auch volkswirtschaftlich enorme Bedeutung. Die eigenen vier Wände bestimmen wesentlich das Lebensgefühl eines Menschen. Ob als Entspannungsbereich nach einem anstrengenden Tag oder als Ausdrucksmöglichkeit der eigenen Lebensart. Wer sein Lebens Einkommen nicht in Form von Mieten in die Taschen anderer stecken will, sollte lieber heute als morgen über Wohnungseigentum nachdenken.

Die richtige Immobilien zu finden, wenn Sie es alleine machen, kostet Ihnen mehr Zeit, mehr Geld mit leer gefahrenen Kilometer und viel Ärger mit unseriösen Maklern.

RE/MAX steht für Real Estate Maximum. Dahinter steckt die Idee maximale Dienstleistung und maximales Immobilienservice zu bieten. Eine Idee, die sich in den letzten 34 Jahren weltweit durchgesetzt hat.

Meine umfassende Ausbildung bei RE/MAX stellt eine fachkundige Beratung für Sie sicher. Als Immobilienberaterin und jahrelange Erfahrung in der Immobilienbranche betreue ich Sie effektiv am Weg zu Ihrer Traumimmobilie.

Sie sind auf der Suche nach eine Wohnung oder haben selbst eine Wohnung, die Sie gerne veräußern oder vermieten wollen?

Zu einem unverbindlichen Fachgespräch stehe ich unter
Mobil.Nr. 0699 / 1 208 31 41 oder im Büro
unter 01/208 31 43 zu Verfügung.

Nutzen Sie das große RE/MAX Netzwerk auch für Ihre Bedürfnisse. Nirgends führt eine Immobiliensuche schneller zum Erfolg als bei uns.

Членовете на управителния и на надзорния съвет може да са чужденци и да живеят в чужбина.

Събирателни и командитни дружества – СД (ОГ) и КД (КГ)

Събирателното дружество (СД) и командитното дружество (КД) са персонални търговски дружества (ПТД). Те подлежат на вписване във фирмения регистър. Гражданското дружество, което, както и в България, не подлежи на вписване във фирмения регистър, няма да бъде разглеждано тук. ПТД са подходящи за начало на малък и среден бизнес поради по-ниските учредителни и оперативни разходи, както и липсата на изискване за (минимален) корпоративен данък и за минимален капитал. Двете дружества са уредени в новия австрийски Предприемачески кодекс, който влезе в сила на 01.01.2007 г. и замести Търговския кодекс.

Правната уредба на австрийските търговски дружества е подобна на българските персонални търговски дружества. Основната прилика е неограничената отговорност на съдружниците. Основната разлика е, че българските ПТД са юридически лица и подлежат на облагане с корпоративен данък, а австрийските ПТД са квази-юридически лица и не подлежат на такова облагане. Формираната печалба при тях се разпределя според договорените дялове и облага директно при съдружниците.

Събирателното дружество може да има двама или повече съдружника, като всички са неограничено отговорни и имат право да управляват и представляват дружеството. Командитното дружество също може да има двама или повече съдружника, като минимум един от тях задължително е неограничено отговорен, и управлява и представлява дружеството, а всички останали могат да бъдат ограничено отговорни (напр. до 100 евро), и нямат право да управляват и представляват. До оборот от 400.000 евро годишно, тези две персонални дружества могат да водят просто счетоводство и не са задължени да представят годишния финансов отчет във фирмения регистър.

Командитно дружество - ООД & Co. КД (GmbH & Co. KG)

Особен случай на командитно дружество е командитното дружество, при което единственият неограничено отговорен съдружник, който управлява и представлява дружеството, е едно австрийско или чуждестранно ООД. Това командитно дружество се означава като ООД & Co. КД. Тази форма се избира често от съображения за ограничаване на отговорността на неограничено отговорния съдружник, както и от данъчни съображения. За разлика от обикновеното командитно дружество, особено ООД & Co. КД трябва да води двойно счетоводство и е задължително да представя годишния финансов отчет във фирмения регистър, както е при ООД.

Клонове на чуждестранни лица

Чуждестранните правни субекти могат да се установят и упражняват стопанска дейност в Австрия и чрез вписан във фирмения

регистър клон на чуждестранно лице. Това означава, че всички български еднолични търговци, търговски дружества, както и други правни субекти, могат да регистрират клон в Австрия.

При регистрация на клон на българско или друго регистрирано в Европейския съюз ООД, към подписаното от всички управители нотариално заверено заявление за вписване, трябва да се приложат удостоверение за актуално състояние, съдебно или нотариално заверен препис от актуалния дружествен договор и нотариално заверени образци от подписите на всички управители. Назначаването на оправомощен постоянен представител за дейността на клоната с местожителство в Австрия не е задължително, но възможно.

Клонът води отделно счетоводство и трябва да представя всяка година в австрийския фирмен регистър съдебно заверен и преведен препис на представения в българския търговски регистър годишен финансов отчет на принципала (фирмата-майка).

Еднолични предприемачи

Едноличните предприемачи (еднолични търговци) се делят на големи и малки. Големите предприемачи (годишен оборот над EUR 400.000.-) са длъжни да се впишат във фирмения регистър. Малките предприемачи не са длъжни, но имат право по всяко време да се впишат в този регистър.

При всички положения, както малките, така и големите предприемачи трябва да се регистрират в регистъра на самостоятелните професии (Gewerberegister), за да придобият право да упражняват съответната професия (например имотен посредник).

Разликата между големия и малкия предприемач е преди всичко в правото на първия да впише във фирмения регистър фирма, различна от собственото и фамилното му име, и да назначи и впише във фирмения регистър прокурист, който има право да представлява и управлява едноличното предприятие. Вписването във фирмения регистър гарантира по-висока транспарентност и лесна проверка на легитимацията на предприемача чрез интернет достъп до фирмения регистър. До надхвърляне на годишен оборот от EUR 400.000.- в две последователни години, както вписаният, така и не вписаният предприемач имат право да водят просто счетоводство и не са длъжни да представят годишното приключване във фирмения регистър.

При избора на правилната правна форма за упражняване на стопанска дейност за всеки конкретен случай трябва да се вземат предвид както дружествено-правни, така и професионално-технически, данъчни, счетоводни и осигурителни аспекти. Важен аспект са и правилата на пребиваване, и временните ограничения за назначаване на работа на нови граждани на Европейския съюз. В тази връзка, сравнете статията ми в предишния брой на списанието (02-03/2007): Достъп до работа и предприемачество за българи и румънци в Австрия и ЕС.

Допълнителни разходи при покупка на жилище и финансиране

Освен с покупната цена, придобиването на жилище или недвижим имот е свързано и с допълнителни разходи. Те се делят на два вида: разходи по покупката и разходи по финансирането. За да може по-точно да пресметнете своя бюджет, ние ще Ви запознаем с тях.

Текст: Маг. Радослава Савова
Financecoaching

Р

Разходи по покупката – съставляват около 10% от покупната цена:

1. **Данък за придобиване на недвижим имот** – 3% от покупната цена (при покупко-продажба между роднини – 2%), дължим на Министерство на финансите. Може да бъде внесен и от нотариуса/адвоката на сделката, с което се ускорява процесът
2. **Такса за вписване на собственика в регистъра** – 1% от покупната цена, дължим на районния съд/поземления регистър
3. **Разходи за агент/посредник** – ако използвате услугите на посредници, трябва да предвидите и съответните разходи; обичайно 3% от покупната цена без ДДС
4. **Други разходи:**
 - разходи за заверки – документите трябва да бъдат нотариално заверени
 - различни плащания – такси за формуляри, договори, пълномощни
 - изготвяне на договора – включва завеждането в регистъра, обикновено 2-3% от покупната цена

Разходи по финансирането – около 5% от кредитната сума

1. **Такса за кредитния договор** – еднократно плащане в размер 0,8% от кредитната сума. Финансовата институция я превежда на финансовата агенция за такси и данъци.
2. **Такса за обработка** – 2% от кредитната сума, която покрива разходи за разглеждане на кредитното досие, оценяване, изработка на кредитния договор; еднократно плащане
3. **Такса за вписване на ипотеката** – 1,2% от ипотечната сума.

В заключение може да се отбележи, че при закупуване на жилище /недвижим имот чрез финансиране с банков заем, трябва да се има предвид, че реалното финансово бреме съставлява покупната цена на имота плюс 15% от нея (при условие, че покупна цена = кредитна сума).

Die Nebenkosten beim Kauf und Finanzierung einer Eigentumswohnung

Beim Erwerb einer Wohnung oder Liegenschaft fallen neben dem Kaufpreis Gebühren und Nebenkosten an. Grundsätzlich ist zwischen Kaufnebenkosten und Finanzierungsnebenkosten zu unterscheiden. Damit Sie Ihre Ausgaben so vollständig wie möglich erfassen können, haben wir für Sie die nachstehende Zusammenfassung erstellt.

Text: Mag. Radoslava Savova
Financecoaching

К

Кaufnebenkosten – ca. 10% des Kaufpreises:

1. **Grunderwerbssteuer (GrESt)** - 3,5% des Kaufpreises (bei Erwerb durch nahe Angehörige - 2%), wird beim Finanzamt vorgeschrieben. Sie kann auch von Notaren/ Rechtsanwälten direkt abgerechnet werden. Diese Vorgangsweise verkürzt die Abwicklungsdauer.
2. **Eintragungsgebühr/Eigentumsrecht** – Sie beträgt 1% vom Kaufpreis und ist an das Bezirksgericht/Grundbuch zu zahlen.
3. **Vermittlungskosten** - sofern Sie die Dienste eines Maklers/Vermittlungsbüros in Anspruch nehmen, müssen Sie auch die Vermittlungskosten berücksichtigen. Üblich – 3% des Kaufpreises plus 20% MwSt.
4. **Sonstige Kosten:**
 - Beglaubigungskosten - sämtliche Urkunden müssen von den Vertragsparteien bei Gericht oder beim Notar beglaubigt unterfertigt werden.
 - Barauslagen - Antragsformulare, Verträge, Vollmachten, etc. müssen mit „Stempelmarken“ in unterschiedlicher Gebührenhöhe versehen werden.
 - Vertragserrichtung – Das Honorar des Anwaltes besteht aus dem üblichen Pauschalhonorar inklusive grundbücherlicher Durchführung ca. 2% bis 3% des Kaufpreises.

Finanzierungsnebenkosten – ca. 5% des Kreditbetrages

1. **Kreditvertragsgebühr** - sie fällt nur einmalig bei der Krediteinräumung an und beläuft sich auf 0,8% des Kreditbetrages. Das finanzierende Institut entrichtet sie direkt an das Finanzamt für Gebühren und Verkehrssteuern.
2. **Bearbeitungsgebühren** – durchschnittlich 2% des Kreditbetrages für anfallende Kosten des Geldgebers, wie Bonitätsprüfung, Schätzung, Ausfertigung der Kreditverträge, etc., wird einmalig verrechnet.
3. **Eintragungsgebühr/Hypothek** - Die Eintragungsgebühr von Hypotheken beläuft sich grundsätzlich auf 1,2% des Hypothekbetrages.

Zusammenfassend besteht der tatsächliche Preis einer Immobilie aus Kaufpreis plus 15% vom KP (vorausgesetzt Kaufpreis = Kreditbetrag).

15 години българско училище във Виена

Разказът на г-жа Ирина Владикова за българското училище започва с думите на Шончо Жечев:

“Дете на света можеш да бъдеш само, ако си дете някому.”

Текст: Д-р Ирина Ботева-Владикова
Снимки: Елица Караенева

Преди 15 години тук, във Виена, се намериха идеалисти – българи с борбен и упорит дух, които не позволиха на новата разрушителна вълна да загаси възрожденското пламъче в сърцата им, и се заеха да изградят наново българско училище, изпълнявайки завета на Паисий: “Българино, знай своя род и език!”

Началото е трудно - твърде много са преградите, съмненията и недоверието. Но първата, най-важната крачка, е направена. Г-жа Л. Караславова, г-жа И. Шварц, г-жа П. Иванова са първите, които започват да учат децата на българското “а-бе” и родолюбие. Към тях се присъединява и г-н Т. Тодоров, преподавател по история и география, който и днес е един от стожерите в училището. С професионализъм, търпение и хумор той самоотвержено води децата през вековете, по изпълнения с възходи и падения сложен път на българския народ.

Моите първи уроци започнаха през есента на 1992 г. под знака на папагала. Тогава в залата за закуска на хотел “Папагено” ние, тримата учители (П. Иванова, Т. Тодоров и аз), се опитвахме да надвикаме птицата и да налеем малко българска култура в милите главици на нашите ученици, с непоклатимата вяра, че тя ще остави следа, по която някой ден те ще могат да се върнат, като в приказката, при корена.

Следващият период бе “период на местене, ремонти и чистене”. Тогавашният посланик М. Сребрев първи се съгласи да ни приюти отново в комплекса на българското посолство. В началото бяхме в една огромна запустяла зала, всички наредени около голяма заседателна маса. После бяхме преместени в някакъв коридор, докато един прекрасен ден се озовахме в един полуразрушен апартамент, без отопление, с огромна дупка в банята, през която си говорехме със съседите. Поредното местене, чистене и ремонт. Но ние бяхме щастливи. Най-после всеки учител можеше спокойно да преподава. Успяхме да спасим и част от варварски захвърлените в мазето на посолския жилищен комплекс книги, принадлежали на бившето държавно училище. (Мисля, че коментарите тук са излишни.)

Периодът на “тревоги” започна с едно писмо - посолството ни предупреждаваше, че апартаментът, в който се намираме, застрашава сигурността на децата. Ами сега, накъде? С нашите финансови възможности няхме голям избор. Обратно при папагала? При броя на децата, който вече имахме – това бе невъзможно. След дълги разговори и готовност да излезем на барикадите, посланик К. Калев пое риска и ни настани

в апартамент на посолството. Трудно е да се опише радостта ни. Толкова бяхме щастливи, че плачевното състояние на апартамент дори не ни направи впечатление. А и вече имахме солиден опит в чистенето и ремонтите на запустели помещения. И слава Богу, че имахме насреща си смели родители, които ремонтираха апартамент, в който училището се намира и днес. Но радостта ни бе кратка. Писмо от Външно министерство на Република България ни налагаше да заплащаме свободен наем за ползването на този апартамент. Това означаваше смъртна присъда за училището. Безкрайни разговори, телефонни обаждания в България – роднини, приятели, медии - всички бяха мобилизирани в защита на нашето училище, превърнало се вече в гнездо на българщината във Виена.

Щастливо стечение на обстоятелствата се оказа променената политика на българското правителство към българите, живеещи в чужбина. Борбата ни да защитим изграденото с толкова труд и усилия начинание, на което толкова хора бяха се посветили с цялото си сърце и душа, не можеше да не бъде възнаградено. Настъпи период на стабилност (с надеждата той да е последен). От края на 1997 година училището ни се помещава в един от апартаментите на българската дипломатическа мисия във Виена, за който не плащаме наем, само режийни. Можехме да си отдъхнем – най-после имахме дом, в който спокойно да обучаваме нашите деца на езика и историята на техните деди.

Но проблемът с помещенията, в които се помещава Българското училище, за съжаление е решен само частично. Оставени сме на добрата воля на българските посланици, които от своя страна са затруднени, защото за нас не съществува нормативен документ и ние сме в тежест и в противовес с нормативите. За българските църкви този въпрос е уреден още от 1994 година и те имат право да битуват на териториите на посолствата безплатно, но за българските училища този въпрос все още не е решен справедливо.

В последните години българската общност във Виена се увеличава непрекъснато. Много български семейства се установяват да живеят за постоянно тук, а това ни задължава да мислим и за бъдещето на нашите деца. Борбата на Настоятелството

По случай Баба Марта ученици, учители и приятели се събраха в училището, за да изработят бели и червени мартенички:

- на животните – да са живи и здрави!
- на дръвчетата – да дават богат плод!
- на дръжката на вратата - да е пълна къщата!
- на децата – да са здрави!

и родителите за утвърждаване и оцеляване на Българското училище има нужда от подкрепа. Не са достатъчни само усилията и ентузиазмът на преподавателите, които с много любов и търпение разказват на децата за България, учат ги да говорят езика ѝ, да ценят историята ѝ. Неотложно е обучението зад граница да стане държавна грижа и политика и възрожденските усилия на родолюбците да получат и признание, и подкрепа. Защото именно училища като нашето запазват българчетата българи и в чужбина.

Наскоро бяхме посъветвани от посланик Р. Найденов да бъдем „прагматични, защото с идеализъм не се живее“. Признавам си, тези думи много ме огорчиха. Сега, когато правя равностойна на изминатия от нас път, осъзнавам за несъстоятелността на тези думи. Ако мислехме само прагматично, (бих добавила - по байганъовски), и не бяхме идеалисти, сега просто нямаше да има българско училище във Виена. Затова трябва да благодарим на всички, които тогава безкористно и всеотдайно вложиха своя труд в ремонта на училището и се бориха за неговото запазване – родители, учители, членове на Настоятелството.

Днес броят на децата, обучавани в училището, петнадесет години след неговото основаване, се е увеличил десетократно (над 90). Най-многобройни са първолаците - тази година те са 15. В началото някои от тях не говорят български, но г-н Вл. Димитров със завидно търпение майстори часовете по четмо и писмо. Само девет месеца по-късно, на 24 май, тези деца вече могат да четат и пишат на български език. Под музикалното ръководство на маг. Стефка Ангелова те научават и някои от най-хубавите български детски песни. Участието им в традиционната програма на училището, посветена на празника на българската писменост и култура, е едно от най-вълнуващите изпълнения и заслужено изпълва с гордост сърцата на учители и родители. Много са и децата, успешно завършили нашето училище. Днес те следват и работят, пръснати по всички краища на света.

Последните редове в моя разказ са посветени на нашите ученици. Те са причината нас да ни има, те ни дават сили и ние се гордеем с тях! Те идват всяка седмица, в късните следобедни часове, след уморителни 6-7 часа в австрийското училище, яли – недояли, често притеснени от току-що миналия тест, за да учат още два-три часа в Българското училище и после, грохнали от умора, да поемат обратния път за дома, заспивайки често в метрото (а понякога и в нашите часове). Дали чаят, който прием заедно, може да ги ободри?! Едва ли, но ние се надяваме, че освен знания, успяваме да съхраним в сърцата им живи българските народни традиции, българския дух и самосъзнание. Успяваме да ги научим да откриват доброто, за да могат да го прилагат в своя живот! Само така бихме могли да

Българо-австрийското училище за занимания в свободното време „Св.Св.Кирил и Методий“ е основано и регистрирано през 1992 г. във Виена като дружество с идеална цел. Управлява се от Общо събрание на дружеството и Настоятелство, състоящо се от 7 члена, с председател г-жа Снежана Керн. Има финансов ревизор и помирителна комисия. Всички работят на доброволни начала. Училището се издържа от събраните такси за обучение. Учебните материали за българското училище във Виена се закупуват със собствени средства. Обучението в училището се извършва съобразно действащите в Република България учебни програми и издаваните удостоверения, след заверка в Посолството на Р. България, се признават от МОН и освобождават учениците от приравнителни изпити. Учебните часове за всеки клас (от I до XII) са следобяд и се провеждат веднъж седмично. Провежда се обучение по български език и литература (I -XII клас), история на България (V, VI и XI клас) и география на България (VII и X клас). Приемът на децата е без формалности и срокове.

съхраним и себе си, и тях, и света, в който живеем. Нека те виждат по-надалеч и по-нашироко.

Убедена съм, че знанията по майчин език са онази солидна база, върху която детето успешно може да усвоява чужди езици, и която насърчава способността му за езиков анализ, повишава неговата езикова креативност и положително влияе върху неговите словесни и писмени успехи.

А на всички родители, които и днес са на мнение, че детето им няма нужда да учи български, ще дам съвет. Не лишавайте детето си от идентичност, от богатството, заложено му от рождение в сърцето и душата! Помислете за децата си, които са като прелетни птичета – раздвоени между две родини и не знаят кои са?! Далеч от корените, тези деца имат нужда от много вяра, много любов и много надежда, за да поддържат баланс в душите си! Нека заедно да изградим от тях личности, които знаят къде са корените им, дори да са деца на света.

Преподаватели в училището са:

- д-р **Ирина Ботева-Владикова**, директор на училището, преподавател по български език и литература (V –XII клас);
- маг. **Тодор Тодоров**, член на настоятелството, преподавател по история и география;
- маг. **Владимир Димитров**, преподавател на децата от I-ви до IV –ти клас;
- маг. **Стефка Ангелова**, музикално обучение.

Организацията на българските студенти в Австрия - КИТ

Вече повече от една година Организацията на Българските Студенти в Австрия – КИТ (KIT - VBSÖ) развива успешно своята обществена дейност.

В началото на зимния семестър на 2006/2007 година, нейните дейни членове стартираха поредица от мероприятия, чиято основна цел е да развие социалните контакти между българите, живеещи във Виена, и да укрепи познанствата между тях. Бяха проведени голям брой информационни срещи и забавни мероприятия. Членовете на организацията внимателно следяха провежданите от други организации мероприятия, пряко засягащи живота и обучението на българските студенти в Австрия, вземаха дейно участие в тях и информираха заинтересованите за тяхното развитие. На миналогодешните избори за президент на Република България трима от участниците в Секционната Избирателна Комисия във Виена бяха нейни членове.

С особена популярност сред забавните мероприятия се ползват турнирите по белот и табла. Още в първата седмица на м. октомври бе организиран турнира по белот «Контра», който с изключение на свободните от учебни занимания седмици, се провежда ежемесечно в кафе-клуб „eXclusive“. Точната дата и час на мероприятиято се съобщават предварително на сайта на студентската организация (www.bg-student.org), където всички желаещи да вземат участие могат да се запишат, да прегледат правилника, да разгледат фотогалерията с шампионите, както и да се запознаят с резултатите от предишните турнири. Наградите на турнира са две: купата на турнира, която победителите задържат до следващия кръг в продължение на един месец, и предварително уговорена награда, закупена от организаторите. Всеки записан участник може да подскаже вида на втората награда, като даде предложение в специалния форум за турнира. Според правилника, ако един отбор е спечелил четири победи, може да задържи купата за постоянно, а организаторите закупуват нова такава. За техен огромен късмет, до сега не е имало такъв случай, тъй като постоянно се включват нови и нови участници, и досега само един отбор има повече от една победа.

След успешния старт на турнира по карти, в края на м. ноември 2006 година, по желание на група български студенти, стартира и турнир по табла «Бекгемън», който също се провежда всеки месец и събира многобройна и разнородна публика и участници. За да

бъдат привлечени повече участници, неговите организатори се спряха на варианта 2 от 3 обикновена табла. Подробности за този турнир, както и неговия правилник, може да прочетете отново на сайта на Организацията.

Освен двата турнира, които набраха голяма популярност, се организират и редовни срещи на българските студенти във Виена. До началото на този семестър те бяха ежеседмични в кафе-клуб „eXclusive“. Поради пренатоварената програма на Управителния Съвет на Организацията обаче, от март 2007 година те ще се провеждат по веднъж месечно, само по време на учебните семестри.

За летния семестър 2007 (SS2007) са планирани още срещи с представители на МА 35 и AMS, които имат за цел да разяснят подробно на всички българи техните права и позиции като нови граждани на ЕС. Ще бъдат обсъдени всички появили се до сега проблеми, както и изискванията и условията за по-нататъшно пребиваване на територията на Република Австрия. Точната дата, час и място за провеждане на мероприятията ще бъдат съобщавани своевременно на сайта на Организацията, където всички желаещи да присъстват ще могат и да се запишат.

С новата си PhD-програма по специалността мениджмънт Икономическият факултет към Виенския университет подготвя висококвалифицирани специалисти и предоставя нови възможности за реализация в научноизследователската и преподавателската дейност

Първата икономическа PhD-програма в Австрия

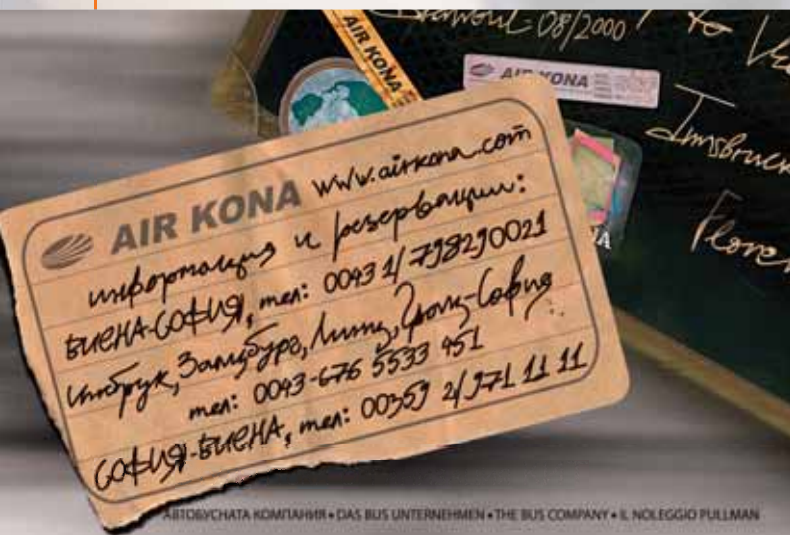
През учебната 2006/2007 год. Виенският Университет предлага първата по рода си PhD-програма по мениджмънт. Целта ѝ е да подготви висококвалифицирани специалисти в областта на управлението на трудовите отношения в организациите и на други равнища на управление. Завършилите тази програма получават една международно призната научна степен (PhD), която е предпоставката за по-нататъшна академична кариера. Акцент в обучението е поставен върху прилагането на квантитативни икономически методи, както и върху самостоятелното изпълнение на съответните научни проекти.

Прием

Необходима е завършена магистърска степен в областта на икономическите или социалните науки. Учебните занятия се провеждат под формата на докторантски семинари, водени от хабилитирани научни ръководители, както и от реномирани чуждестранни професори.

Обучение

По-голямата част от курсовете се провеждат на английски език, като младите учени имат възможността да представят своята дисертация на този език. Това прави програмата особено атрактивна за чуждестранни студенти. Продължителността на обучение е 4 години, като общо са необходими 240 ECTS (European-Transfer-Credit-Points) точки. Характерното при тази програма е, че учебните занятия са структурирани по начин, който да подготви студентите за участие в бъдещи научни проекти в сферата на икономическите науки. Основна цел са стимулирането на студентите към издаване на научни публикации още по време на следването, както и насърчаването на мобилитета им чрез участие в международни научни конференции, или престой с изследователска цел в чужбина.

ОТМИНАЛИ СЪБИТИЯ

Българските филми на Sofia International Film Festival /SIFF/ - март 2007 год.

В XI. издание на SIFF се включваха 8 игрални филма, завършени след март 2006 год.

“Разследване” - фаворит на фестивала; стилна режисьорска работа и втори игрален филм след “Писмо до Америка” на Иглика Трифонова, ученичка на Георги Дюлгеров, участвала като асистент-режисьор и с роли в негови филми. Тя е и сценарист на филма.

На следователка е възложено разследване за братоубийство. При срещите ѝ с роднини и познати на двама братя - единият убил другия - се разкриват закъсненията мислене и представи у българина.

Приликата на героите с хора от нашето съвремие е пълна. Смотата, противоречията и вътрешната борба у главната героиня са разкрити по пестелив и деликатен начин. Минус за филма е играта на актьорите - при част от тях, включително и на Светлана Янчева в главната роля, тя е неубедителна. При други обаче -

Красимир Доков, Таня Шахова, Никол Кръстева /в ролята на детето/, Петър Слабаков, Лабина Митевска - най-сниманата в момента македонска актриса, и Валери Йорданов - актьорската игра е на много високо ниво. Най-голямото попадение като че ли е Климент Денчев - помним го като бате Климбо от “Лека нощ, деца”, спечелил с тази поредица много награди на международни фестивали за детски филми. Днес той живее и работи в Канада, където прави детски утра в българската православна църква “Св. Иван Рилски” в Монреал. Заслужава да се отбележи и добрата операторска работа на Рали Ралчев, макар че една технически по-добра камера би направила визията още по-въздействаща, и музиката на холандеца Хан Отен. “Разследване” е копродукция с Холандия и Германия и спечели наградите за най-добър български и най-добър балкански филм на SIFF.

Друг участващ режисьор е Анри Кулев, познат ни от хитовия анимационен филм **“Приказка за пътя”**, награден в Oberhausen 85, показван същата година в кинозалоните у нас преди игралните филми и озвучен с гласовете на Йълдъз Ибраимова, Павел Попандов и Антон Радичев. Негови са и документалните филми “Душевно” 05 за зурнаджийската традиция в един от регионите на България, и “Сънувам музика” за живота и музиката на

големия фолк-джаз кларинетист Иво Папазов - Ибряма. Новият му игрален филм “Врабците през октомври” (по сценарий на Станислав Стратиев, сниман в с. Миндя, общ. Велико Търново) е определен като парчета живот или комедийно-абсурдни случки с жителите на т. нар. във филма с. Дервент, но всъщност не е достатъчно интригуващ.

Същото важи и за **“Приятелите ме наричат чичо”** на Ивайло Христов - преподавател в НАТФИЗ и един от най-добрите актьори в пиеси на абсурда, но за сега не се е доказал като режисьор. Любими негови теми, които присъстват и в този втори негов филм, са мутрите и саморазправата с тях.

“Пазачът на мъртвите” е най-добре заснет от всички представени тук български филми. Похвала заслужава отличната операторска работа на Димитър Гочев. Във филма на гробището живее 13 годишният сирак Малкият с приятели Стареца - бивш политически затворник, който постоянно иска да умре, и Художника, който мечтае да нарисува шедьовър, но засега само гримира покойници. Малкият решава да им помогне. Илиян Симеонов (познат ни от “Граница”), сценарист и режисьор на филма, го е снимал сякаш заради сантименталното участие на баща и син Ицках и Самуел Финци, така че събуди интерес най-напред у техни приятели и фенове.

За любителите на пасторални картини и патетични слова е филмът **“Нощ и ден”** - селски пейзажи от Родопите, баба разказва истории от турско време, овчар със стадо овце и кавал, рецитация на стихове на Ботев,

явяване на Богородица на сред път и т.н... Марко живее с майка си и баба си в планината, бащата е на гурбет. Един ден майката е изнасилена и лекарите отказват да я лекуват. За да ѝ помогне, детето иска да я заведе до чудотворна икона... Красимир Крумов е преподавател в Берлинската академия за кино и телевизия, и

Текст: Евгени Стоянов
Снимки: SIFF

“Гуча! Distant Trumpet”, Съвместната копродукция между Сърбия/ Германия/ Австрия и България

SOFIATRANS

Dipl. Ing. Petko Dentschev KEG
Sonnwendgasse 21/6 Ladestrasse A-1100 Wien

Транспорт от Австрия за България и обратно
Групажни и частични транспорти с автомобили

Возим от врата до врата

Tel & Fax: ++43 (1) 600 28 39 Mobil: 0664/130 05 33
E-Mail: pd@sofiatrans.at

сценарист и режисьор на филма. Неговият филм „Мълчанието“ бе сред номинираните за дебют на Европейската филмова академия през 1992 год.

С „Бунтът на L“ /2005/ Киран Коларов е с намерение да ни покаже касов комерсиален филм. За целта са привлечени Дичо, бивш вокалист на Д-2, и водещият и певец Део, за фон е използвана и тяхна музика. Део играе абитуриентът Лорис, които прави опит за бягство на запад през 1986 год., но е предаден, заловен и осъден. Идва демокрацията, той е амнистиран и става поръчков изпълнител. Среща любовта и отново следва бягство. Започнал добре, филмът до края се скапва. Макар че е адресиран към младите хора, той като че ли не предлага изход от ситуацията в България.

„Маймуни през зимата“ е игралният дебют на Милена Андонова, дъщеря на Методи Андонов (режисьор на „Бялата стая“ и „Козият рог“) и копродукция между България (продуцент от българска страна е сестра ѝ Невена Андонова) и Германия. Показани са 3 отделни женски истории за стремежа към щастие и любов, изпълнени от поп-фолк певицата от ромски произход Бони (Бонка Илиева), Диана Добрева и Ангелина Славова, като единствено третата история е по-слаба откъм сценарий. Великолепни са актьорският състав в епизодичните роли, както и костюмите, което прави филма много добър. Той получи и награда за най-добър филм в програмата „На изток от запад“ в Карлови Вари 06, също така бе показан през м. октомври на Лондонския кинофестивал, а от февруари е на европейския филмов пазар (Германия). Очевидно копродукциите са начин българските филми да се правят на ниво и да намерят добро разпространение, но засега те все още се малко на брой.

„Обърната елха“ /България - Германия/ на режисьорите Иван Черкелов и Васил Живков, досега правил само документални филми, е мозайка от 6 самостоятелни новели със свързваща интермедия транспортирането на отрязана ела до центъра на София, която ще бъде поставена там за Коледа. Черкелов е последовател на източните религии и по-специално на „Общество за Кришна съзнание“ и успява да прокара техните виждания във филма. Както се писа в една от рецензиите в българската преса – „тежък, та чак те смазва“. След натуралистичната сцена със заколването на телето в първата история, залата на прожекцията в Карлови Вари 06 остана

почти празна. Но филмът стои авангарден и журито на същия кинофестивал му присъди специалната си награда.

Програмата на SIFF беше допълнена още от 10 документални филма. Георги Дюлгеров, член на Европейската филмова академия, донесъл най-голямата награда за българското игрално кино - „Сребърна мечка за режисура“ от Берлинския кинофестивал 78 за „Авантаж“ и главен виновник за достойното представяне на българските филми в сайта Imdb.com, участва с 4 документални филма на SIFF. Обединени в цикъла „Спомени от Океански риболов“, те разглеждат хора и съдби от родния Бургас.

„Жената от дъното на киносалона“ ни представя Нели Червеноушева - близо половин век превеждаща италиански филми в кино „Одеон“ (бивше „Дружба“) и нейната вълнуваща среща на 78 годишна възраст по местата в Италия, които е виждала само във филмите си, с режисьорите Еторе Скола и Марио Моничели.

Филмът е на Теди Москов, специализирал в академията на Рим драматична режисура. Друг документален филм - „Modus Vivendi“ на Зорница - София е разказ за 7 млади хора в България, които следват мечтите си. „Мила от Марс“ - режисьорският ѝ дебют - ѝ донесе специалната награда в памет на R. W. Fassbinder на кинофестивала в Mannheim-Heidelberg 04 и наградата на икуменическото жури. Не беше вярно написаното в българската преса, че филмът е взел голямата награда.

През 2006 год. много български актьори участваха в чужди продукции. част от тях бяха показани и на SIFF. Пример за това е Иван Бърнев с главна роля във филма на Иржи Менцел „Служих на английския крал“ (награден на Берлинале 07 с наградата на FIPRESCI), в който му партнира Julia Jentsch, играеща в „Sophie Scholl - Die letzten Tage“.

Съвместна копродукция между Сърбия /Германия /Австрия и България е и филмът „Гуча! Distant Trumpet“, с който бе открит SIFF, и който спечели наградата на публиката. Продуценти от българска страна са Стефан Китанов, директорът на SIFF, БНТ и Националният филмов център. Филмът разказва за любовта между сръбски ром и сръбска девойка, която завършва щастливо. С умело вмъкнати документални кадри от фестивала на духовите оркестри в Гуча /Сърбия/ и показан в секция „Панорама“ на

„Бунтът на L“

„Маймуни през зимата“ е игралният дебют на Милена Андонова

Теодосий Спасов трудно може да се опише. Който го е видял, е останал пленен. Впечатленията са смесица от сценично присъствие, музикални умения и разнообразна фолклорна програма.

Берлинале 07, той е за любителите на народни оркестри с мощна брас-секция.

Традиция на SIFF е всяка година на известни режисьори, единият задължително български, да се връчва наградата на София, изработена от Георги Чапкънов, за цялостен принос към световното кино, както и да се показва ретроспектива от техни филми. Тази година я взе акад. Людмил Стайков и още Вим Вендерс и Иржи Менцел, представен с три негови филма - "Илюзия" '80, "681 - величието на хана" '81 и "Време на насилие" '88. Последните два филма са епични продукции, създадени по партийна поръчка през 80-те години - първият в чест на 1300 години от създаването на българската държава, а другият във връзка с възродителния процес. В тях повествованието се води от чужденец, попаднал в нашите земи, който, впечатлен от видяното, преосмисля своя живот и отнася хубав спомен за българите в сърцето си.

За наградата "Jameson" (статуетка и премия от 6000 евро), която се връчва за най-добър български късометражен филм, участваха 12 игрални, анимационни, документални и експериментални филма с продължителност до 30 минути. Тук наградата отиде при Николай Тодоров за "Минутите след това", който ще бъде прожектиран в Кан и на всички фестивали с конкурс "Jameson".

След нестихващата полемика в българската преса за това, съществува ли днес българско кино или то се опира на стара слава, как да се привлекат зрители на българските филми в киносалоните и защо ни няма в официалните селекции на Кан и Венеция, както и как да се откриват нови сценаристи със свежи идеи, ето някои факти. В годините на прехода производството на игрални филми достига до 3 филма годишно /през 1995 год./, в момента е 10. Да се появиш в официалната селекция в Кан според някои, е политика и лобирание и не се отнася до качествата на филма, макар че сравнението между румънските филми, показани на SIFF, и българските, ме кара силно да се съмнявам в това. От 1990 год. до сега няма нито един български филм, който да е привлякъл огромен брой зрители. Именно на SIFF новите български филми могат да бъдат видяни от чужди фестивални директори, селекционери, режисьори, журналисти и гости, и така да достигнат до световния зрител, защото след годините на застой съвземането на българското кино се чувства все по-осезаемо.

Балът на Операта (Opernball)

Текст: Елица Караенева

На 15 февруари тази година Виенската Държавна Опера (Wiener Staatsoper) отново беше огласена от валсова музика. Да се присъства на известния Бал на Операта (Opernball) е цяло приключение, особено за хората, обичащи да се движат сред „висшето общество“ и да се „показват“. В него взимат участие едни от най-известните личности на Австрия, а също и много чуждестранни гости. Задължително облекло: за дамите – дълга широка вечерна рокля, за мъжете – фрак. Сред гостите тази година имаше и двама българи – писателят Димитър Динев, поканен от канцлера на Австрия д-р Алфред Гузенбауер, и г-н Бойко Борисов, гост на своя колега - кмета на Виена - д-р Михаел Хойпл.

Български книги печатани във Виена 1845–1878

In Wien gedruckte bulgarische Bücher 1845–1878

Текст: Ивелина Кованлъшка

От 9 до 25 февруари в Prunksaal на Австрийската национална библиотека бе представена изложбата "Български книги, печатани във Виена 1845-1878", първият съвместен проект с Народна библиотека "Св. Св. Кирил и Методий" в София, който документира ключовата роля на виенското книгопечатане за българското Възраждане.

Печатаните във Виена книги са предимно учебници, календари и преводи на популярни литературни творби. За първи път тук виждат бял свят и граматика на старобългарски език, изследвания за средновековната българска история, дискусии за българските азбуки и проучвания за българското народно творчество. Във Виена са отпечатвани и пет списания, сред които списание "Орел", в които са поместени над 2000 статии и други материали. Отпечатаните през този период книги са общо 334 и макар че от тях в изложбата бяха включени едва 60, те дават ясна представа за дейността на българските възрожденски книжовници и техния стремеж към развиване на просветителска дейност. Книгите принадлежат на фондовете на Австрийската национална библиотека и за първи път стават достояние на широката публика. Заедно с тях бе представен и прочутият "Кириакодромион, сиреч Неделник" на Софроний Врачански - сборник със слова и поучения за всички неделни и празнични дни в годината, поставил началото на българската печатна книга през 1806 г. Неслучайно "Неделникът", собственост на Българската народна библиотека, бе определен от нейния директор, проф. д.ф.н. Боряна Христова, при встъпителната ѝ реч на откриването на изложбата, като част от "националните ни книжовни съкровища".

Концертът на група КОРОВА на 1-ви март в "Дом Витгенщайн" по случай националния празник на България – 3-ти март. Макар и малко на брой, посетителите от сърце се радваха на хубавата българска народна музика.

Български Православен
Параклис

”Св.Св. КИРИЛ и МЕТОДИЙ”

1040 Wien, Klagbaumgasse 4

Тел./Факс: 581 30 04 (църковен)

mobil: 0699 1 95 85 481

www.orthodoxes-kloster.at

СЛУЖИ СЕ НА СТАРО И НОВОБЪЛГАРСКИ ЕЗИК

Програмата за месеците Април и Май

Дата: Час:

- A. 1 10ч. Св.Литургия.Вход Господен в
A. 2 18ч. Иерусалим. Преждеосвещена
Литургия.
A. 3 18ч. Преждеосвещена Литургия.
A. 4 18ч. Преждеосвещена Литургия.
A. 5 18ч. Велик маслосвет.
A. 6 18ч. Вечерня с изнасяне на плащаницата и
Опело Христово.
A. 7 23ч. Пасхална утрения и Златоустова
Литургия.
ПАСХА ХРИСТОВА
A. 8 10ч. Вечерня с четене на Евангелието на
различни езици.
A. 14 18ч. Вечерно Богослужение.
A. 15 10ч. Св.Литургия. Томина неделя.
A. 21 18ч. Вечерно Богослужение.
A. 22 10ч. Св.Литургия.
A. 28 18ч. Вечерно Богослужение.
A. 29 10ч. Св.Литургия.
M. 5 18ч. Вечерно Богослужение.
M. 6 10ч. Св.Литургия. Св.Георги Победоносец.
M. 11 8ч. Св.Литургия. Св.Св.Кирил и Методий.
M. 12 18ч. Вечерно Богослужение.
M. 13 10ч. Св.Литургия.
M. 17 10ч. Св.Литургия.ВЪЗНЕСЕНИЕ
ГОСПОДНЕ.
M. 26 10ч. Задушница.
M. 27 10ч. Св.Литургия.ПЕТДЕСЕТНИЦА.

Pilgramgasse 11, A-1050 Wien,

НАЙ-ДРАМАТИЧНИЯТ ПЕТЪК

Текст: Маг. Златка Бойчева

Великден идва. Най-светлата неделя на избавлението. В старозаветния смисъл Пасха означава изхода на еврейския народ от робството в Египет. Християнството изпълва този празник с ново значение – Христос приема кръстната смърт, за да изкупи греховете на човечеството и възкръсва, побеждавайки злото, и разкривайки ни избавлението на новия живот.

Великден е подвижен празник, определен според първото пролетно пълнолуние. Източната Православна Църква го изчислява според юлианския, докато Католическата следва грегорианския календар.

Спасението се предшества от Великия пост, време да се покаем и пречистим душата и тялото. На Връбница (Цветница) Исус влиза в Ерусалим, посрещнат с радостни възгласи и маслинени клонки. Затова и ние отнасяме осветените върбови клончета в къщи, за да

Първият български кетъринг «Българката» Ви препоръчва две великденски рецепти:

Козунак

Приготвяне:

Продукти:

1 кг. брашно
8 яйца
0,5 л прясно мляко
200 г. масло
1,5 ч.ч.захар
2 ванилии
1 лимон
1 непълна ч.л. сол
20 г. мая

Размиваме маята на рядка кашлица със 100 г. затоплено прясно мляко и малко пресято брашно и оставяме на топло да втаса. Пресяваме брашното, правим кладенче и замесваме тесто с втасалата мая, останалото топло прясно мляко, солта, настърганата лимонова кора, с добре разбитите поотделно жълтъци и белтъци и ванилията. Прибавяме по малко разтопеното масло и месим дълго до гладко тесто. Поръсваме с брашно и оставяме на топло да втаса и увеличим два пъти обема си. Оформяме кръли, продълговати или сплетени форми. Оставяме отново да втасат в предварително намазнени форми. Намазваме с разбито яйце, поръсваме с кристална захар и печем на умерена фурна. По желание можем да добавим стафиди, бадеми или орехи.

И НАЙ-СВЕТЛАТА НЕДЕЛЯ

пазят дома ни. След този ден започва Страстната седмица – седмицата на страдание и разпъване на кръста, на Тайната вечеря с апостолите, на молитвата в Гетсиманската градина, на предателството на Юда, и смъртната присъда на Пилат Понтийски. И ние преминаваме през нашите страдания, през нашия мрак и нашия кръст. Петъкът е дълъг, драматичен и мъчителен, но ние знаем, че след него идва неделя, най-светлата неделя, когато Христос триумфира над смъртта.

Всички се готвим за този най-голям празник, за да го посрещнем пречистени, благодарни и радостни. В четвъртък ще боядисаме яйцата, символ на началото на новия живот. С първото червено яйце ще натрием бузките на децата ни, да са румени и червени. В събота ще омесим великденските обредни хлябове и козунаците. На празничната трапеза ще сложим, по българска традиция, зелена пролетна салата, супа от дреболии на птици, кокошка с лук, печено агне (символа на божия агнец), сладка баница и козунак.

Под звъна на великденските камбани ще се поздравим с «Христос възкресе!», ще се прегърнем щастливи, вярващи и по-добри.

Агнешко по великденски

Продукти:

1 кг. агнешко
2 връзки пресен лук
1 връзка пресен чесън
2 моркова
парче целина
корен от пащърнак
девесил
мащерка
сол
черен пипер
червен пипер

Приготвяне:

Нарязаното на порции месо се овалва в смес от сол, черен и червен пипер, девесил и мащерка. Слагаме в намазнена тава, поръсваме с масло (зехтин), покриваме го със ситно нарязаните пресен лук, пресен чесън, моркови, целина, пащърнак и го заливаме с равни части вода и прясно мляко. Печем първо на силна, а след това на умерена фурна. От време на време заливаме с бульона. С този бульон можем да приготвим и ориз за гарнитура.

Българска православна църква
„Св. Иван Рилски“
1040 Виена, Кюнплац 7
Тел. 89 47 249 или 0664 / 22 44 370
www.bok.at
E-mail: info@bulgarischekirche.at
Програмата за месеците Април и Май

- Дата: Час:
- A. 1 10:15 ч. Шеста неделя на Великия пост – Връбница - Цветница.
(Разрешава се риба.)
Златоустова Св. Литургия, Св. Причастие. Енор. кафе.
- A. 2 19:00 ч. Последование на Жениха.
- A. 3 19:00 ч. Последование на Жениха.
- A. 5 19:00 ч. 12-те Евангелия.
- A. 6 19:00 ч. Опело Христово.
- A. 7-8 **ВЪЗКРЕСЕНИЕ ХРИСТОВО**
22:30 ч. Тържествена пасхална служба.
- A. 8 11:00 ч. В двора на църквата ще бъде произнесен победният поздрав: „Христос възкресе!“ . След това службата продължава в църквата. Св. Причастие. Пасхална вечерня. (Четене Евангелието на различни езици.)
- A. 9 **ВЪЗКРЕСЕНИЕ ХРИСТОВО**
- A. 10 **ВЪЗКРЕСЕНИЕ ХРИСТОВО**
- A. 15 10:15 ч. Втора неделя след Пасха, Томина неделя. Златоустова Св. Литургия. Енор. кафе.
- A. 17 18:30 ч. Час по вероучение – за деца.
- A. 22 10:15ч. Трета неделя след Пасха, на св. Мирносоци. Златоустова Св. Литургия. Енор. кафе.
- A. 24 18:30 ч. Час по вероучение – за деца.
- A. 29 10:15ч. Четвърта неделя след Пасха, на Разслабения. Златоустова Св. Литургия. Енор. кафе.
- M. 2 Св. Цар Борис-Михаил.
- M. 6 10:15ч. Пета неделя след Пасха – на Самарянката, Св. Георги Победоносец, Гергьовден. Злат. Св. литургия. Енор. кафе.
- M. 8 18:30 ч. Час по вероучение – за деца.
- M. 10 54 години от възстановяването на Българската Патриаршия.
- M. 11 Св. Равноапостолни Кирил и Методий.
- M. 13 10:15 ч. Шеста неделя след Пасха – на Слепия. Злат. св. литургия. Енор. кафе.
- M. 15 18:30 ч. Час по вероучение – за деца.
- M. 17 Възнесение Господне, Спасовден.
- M. 20 10:15 ч. Седма неделя след Пасха – на св. Отци от I Вселенски събор. Златоустова Св. литургия. Енор. кафе.
11:30 ч. „С Бог в сърцето“ – Открит урок на децата от групата по вероучение при Българската ни църква. Модератор – г-жа маг. Алексана Панайотова.
- M. 21 Св. Равноапостолни Константин и Елена.
- M. 24 Ден на българската просвета и култура и на славянската писменост.
- M. 26 11:30 ч. Задушница. Обща панихида за всички наши покойници.
- M. 27 10:15 ч. Осма неделя след Пасха - Петдесетница. Златоустова св. литургия. Енор. кафе.
- M. 28 Св. Дух.

Възможност за изповед - всеки неделен ден след предварително уговорен час

Предстоящи култу

КОНЦЕРТИ С УЧАСТИЕТО НА
БЪЛГАРСКИ ОПЕРНИ ПЕВЦИ

Wiener Residenz Orchester
Auerspergstrasse 1, 1080 Wien
W. A. Mozart, Johann Strass-Programm
Тäglich um 20.15 Uhr
Tel: +43-1-817 21 78

Schönbrunner Schlosskonzerte in der Orangerie Schönbrunn
April - Oktober
Beginn: täglich ab 20:30 h
Karten unter: Tel: +43 1 8125004

Wiener Mozart Konzerte in der Staatsoper und Musikverein
30. April bis 31. Oktober 2007
jeden Montag, Mittwoch, Freitag
und Samstag um 20.15 Uhr
Tel: (+43 1) 505 77 66

05.04.2007

DIE BAND "STURCITE"
um 20 uhr im Haus Wittgenstein
Parkgasse 18, 1030 Wien

12.04.2007

DAS WORT IST MEINE HEIMAT
Lesung: Dimitré Dinev

Akademietheater 20.00 Uhr
Dimitré Dinev im Gespräch mit Michael Kerbler

Im Rahmen der Ö1-Reihe "Zeitgenossen im Gespräch". Ein Gespräch zwischen Dimitré Dinev, dessen Stück "Das Haus des Richters" zwei Tage später im Akademietheater zur Uraufführung kommen wird, und Michael Kerbler. Sabine Haupt und Johanna Wokalek lesen aus dem Roman "Engelszungen" und dem Erzählband "Ein Licht über dem Kopf".
Nachzuhören am 19. April um 21 Uhr in Ö1 und unter oe1.ORF.at

14.04.2007

PREMIERE: DAS HAUS DES RICHTERS
Dimitré Dinev

Akademietheater 19.00 Uhr

Neben seiner erzählerischen Prosa, in der "heimat- und hauslose Neueuropäer an den Toren des alten Europas einen Karneval der Blessuren und Torturen veranstalten" (FAZ), schreibt Dinev seit einiger Zeit auch für das Theater. "Das Haus des Richters" entstand als Auftragsarbeit für das Burgtheater.

Weitere Aufführungen:
April 18. Mittwoch 19.30 Uhr
April 21. Samstag 19.30 Uhr
Mai 01. Dienstag 19.00 Uhr

23.05.2007

A LAS ORILLAS DEL ATLANTICO
AN DEN UFERN DES ATLANTIKS

Latein Amerika Institut-Europasaal

Türkenstraße 25, 1090 Wien

19.00 Uhr, Ausstellungsvernissage

Acrylbilder, Seidenmalerei und Mischtechnik sind die Wege, auf die sich Ludmila Cichon und Zwetelina Damjanova begeben, um die Weite zwischen Karibik und Iberischer Halbinsel einzufangen. Sinnlichkeit und Emotionalität finden ihren Ausdruck, zugleich thematisieren die Bilder aber auch innergesellschaftliche Konflikte. Abstrakt und figurativ stellen die beiden Künstlerinnen ihre Betrachtungen auf ganz unterschiedliche Weise dar.

Im Rahmen der Vernissage wird eine kurze Lesung mit Gedichten von Zwetelina Damjanova stattfinden.

**BUS
FLUG
HOTEL
REISEN
RENT-A-CAR**

**TRAVEL
EXPRESS**

www.travel-express.at

Пътувайте с автобусите на

от Инсбрук, Залцбург, Линц
Санкт Пьолтен и Виена

всеки понеделник, вторник и петък

от Варна, Бургас, Пловдив и София
всяка сряда, събота и неделя

За информация и резервации: Travel Express Reisebüro
Тел.: +43 1 5054025 и www.travel-express.at

РНИ СЪБИТИЯ

19.04.2007

Einladung zur Vernissage
ab 18,30 Uhr findet die Eröffnung der
Ausstellung: Malerei von Rossitza Getzova
aus Sofia statt.
Ort: Arch&Art Galerie "Palina"
Lange Gasse 4, 1080 Wien

24.05.2007

ДЕН НА БЪЛГАРСКАТА ПРОСВЕТА
И КУЛТУРА И НА СЛАВЯНСКАТА
ПИСМЕНОСТ

Тържества в българския културен
институт „Дом Витгенщайн“.

01.06. - 30.06.2007

KALEIDOSKOP BULGARISCHER KUNST
Malerei-Graphik-Plastik

Vernissage: 01.06.07 (Fr), 19h
Schloss Bad Fischau

KünstlerInnen :
Maria Mandra,
Ludmila Cichon,
Zwetelina
Damjanova,
Jana Leitner,
Ivan Kulinski,
Adriana Galabova, Ognyan Kuzmanov)

Eröffnungsrede des bulgarischen
Botschafters, Herrn Radi Najdenov

BULGARIEN ZU GAST
IN BADEN

Casino Baden
Kaiser-Franz-Ring 1, 2500 Baden

04.04.2007

VERNISSAGE "ZEITGENÖSSISCHE
BULGARISCHE MALEREI"
Festsaal-Foyer, 19.00 Uhr

04.04.2007

BALLETENSEMBLE "ARABESQUE"
Festsaal, 20.00 Uhr

13.04.2007

DIE GROSSEN BULGARISCHEN
KOMPONISTEN
Festsaal, 19.30 Uhr

Pantscho Wladigerov, Georgi Zlatev
Tscherkin & Alexander Raitschev

19.04.2007

TOURISMUS & KULINARIK
Casineum, ab 18.00 Uhr

21.04.2007

JAZZNIGHT MIT TEODOSII SPASSOV
TRIO
Casineum, 19.30 Uhr

27.04.2007

BLUE JEANS SOLISTS VIENNA
Festsaal, 19.30 Uhr

Für detaillierte Informationen auf
www.bulgaren.org unter
новини oder **nachrichten**

ОБЯВИ

ЗАВЕРЕНИ ПРЕВОДИ

Mag. Zlatka Bojtcheva

GERICHTS- UND KONFERENZDOL-
METSCHERIN

Bulgarisch, Russisch, Italienisch
Pilgramgasse 11, 1050 Wien
Mobil: 0664/355 72 62
e-mail: zlatka_bojtcheva@hotmail.com

Mag. Vessela Makoschitz

ALLGEMEIN BEEIDETER GERICHTS-
DOLMETSCHER FÜR BULGARISCH

Tel.: 0664 4126725, Fax: 01 5852068
eMail: Vessela.Makoschitz@chello.at
1060 Wien, Luftbadgasse 11/1

Mag. Hristina Wolfsbauer

GERICHTSDOLMETSCH UND
ÜBERSETZERIN FÜR BULGARISCH

Heinestr. 24-28/3/29, 1020 Wien
Tel: 01/212 53 80, Mobil: 0676/4987360
Fax: 01/219 78 04

ДРУГИ

URLAUB AN DER SCHWARZMEERKÜSTE

Direkt in SONNENSTRAND gelegene
2-Zimmer Wohnung (60 m²) in neu errich-
teter Anlage (Schwimmbaden, Restau-
rant, Parkplätze, Security, Tennisplätze
usw.) zu vermieten.
Infos unter WWW.SUNNY-WORLD.INFO
oder unter Tel. 0676 4131618

**КУРСОВЕ ПО ПЛУВАНЕ ЗА ДЕЦА
И ВЪЗРАСТНИ**

Mag. Tichomir Lavrentiev

Diana-Erlebnisbad 1020 Wien

Lilienbrunnegasse 7-9

www.tischo.com, Tel: 069911094937

Важни адреси

Посолство на Р. България
8 Schwindgasse, A-1040 Wien
Tel: (+43 1) 505 31 13
www.bulgaria.bg

Бълг. култ. институт
"Дом Витгенщайн"
Parkgasse 18, A-1030 Wien
телефон: +43 1/713 3164
www.haus-wittgenstein.at

Българо-австрийско училище за
занимания в свободното време
"Св. Св. Кирил и Методий"
1040 Виена, Кюнплац 7/10
Tel: +43(0)699 818 440 88

BALKAN FEVER

Internationales Balkan Festival – Wien 2007
Online ab Anfang März: <http://www.balkanfever.at>

Fr., 20. 4. 07 (20 h)/ SZENE WIEN
Festivaleröffnung mit String & Beat-Feuerwerk
EARTH WHEEL SKY BAND (Serbien)
Eintritt: € 12,-/ € 13,50/ € 15,-

Sa., 21. 4. 07 (20 h)/ PORGY & BESS
The Godfather of Balkan Jazz
Milcho LEVIEV & Darinka TSEKOVA
Gäste: Otto Lechner, Martin Lubenov, A. Wladigeroff,
A. Prosoroff u. a. (Bulgaren/Österreich)
Eintritt: € 15,-

So., 22. 4. 07 (22 h)/ OST KLUB
Bären-Rap aus den Karpaten
SHUKAR COLLECTIVE (Rumänien)
Eintritt: € 15,-

Fr., 27. 4. 07 (20 h)/ JOE ZAWINUL'S BIRDLAND
Balkan-Jazz zwischen Paris und Beirut
BACE feat. Vasil HADŽIMANOV & Theodosii SPASS-
OV (Mazedonien/Libanon/Serbien/Bulgarien)
Eintritt: € 20,-/ € 25,-

Sa., 28. 4. 07 (20 h)/ PORGY & BESS
Die slowenische Pipi Langstrumpf des Ethno-Jazz
Maja OSOJNIK & BAND
(Slowenien/Österreich)
Eintritt: € 15,-

So., 29. 4. 07 (19.30 h)/ WIENER KONZERTHAUS
The Godfather of the Balkan-Hype
Goran BREGOVIĆ & His Wedding and Funeral Or-
chestra meets Kristjan JÄRVI & Absolute Ensemble
(Serbien/Bulgarien/Bosnien & Hercegovina/Estland/
USA)
Eintritt: € 75,- – € 35,-

Di., 1. 5. 07 (19.30 h)/ WIENER KONZERTHAUS
The Godfather of contemporary Greek music
George DALARAS & BAND (Griechenland)
Eintritt: € 75,- – € 35,-

Do., 3. 5. 07 (20 h)/ SARGFABRIK
Thrazisches Klarinettenwunder
Ivo PAPASOV feat. Petar RALCHEV & Stoyan
YANKOULOV (Bulgarien)
Eintritt: € 22,-Fr., 4. 5. 07 (20 h)/

JOE ZAWINUL'S BIRDLAND
Rockpop einer österreichischen Wahlbulgarin
Arabel KARAJAN & THE PLEASE SHUT UP
BAND
(Bulgaren/Österreich)
Eintritt: € 20,-/ € 25,-

Sa., 5. 5. 07 (20 h)/ JOE ZAWINUL'S BIRDLAND
Der Balkan fängt am Bosphorus an ...
LAÇO TAYFA CONNECTION VIENNA
(Österreich/Rumänien/Serbien/Mazedonien/
Türkei/Tunesien)
Eintritt: € 15,-

Mi., 9. 5. 07 (20 h)/ JOE ZAWINUL'S BIRDLAND
CD-Präsentation – „A New One“
Vesna PETKOVIĆ SEPTET
(Serbien/Slowenien/Österreich/Deutschland)
Eintritt: € 18,-

Do., 10. 5. 07 (20 h)/ SARGFABRIK
Puszta-Strings & Gypsy-Sax
SÖNDÖRGÖ & Ferus MUSTAFOV
(Ungarn/Mazedonien)
Eintritt: € 22,-

Fr., 11. 5. 07 (22 h)/ OST KLUB
Der Vater aller balkanischer Undergrounds
RAMBO AMADEUS
(Serbien)
Eintritt: € 15,-

Sa., 12. 5. 06 (20 h)/ Szene Wien
Bulgarisches String-Finale!
ATESH KHAN TAYFA & Darinka TSEKOVA
(Bulgarien)
Eintritt: € 12,-/ € 13,50/ € 15,-

За почитателите на балканската музика!

Желаете ли да посетите концертите на Balkan Fever Festival?
Отговорете на въпроса: За кой пореден път се провежда Balkan Fever Festival?
Отговорите пращайте на e-mail: konzert@bulgaren.org
За всеки концерт с българско участие ще бъдат раздадени по 2 билета на
първите читатели, отговорили правилно на въпроса.
Спечелилите ще бъдат уведомени по e-майл.

Списанието е все още един проект, който не е стъпил здраво на краката си. За да можем да се задържим и да привлечем качествени сътрудници, ни трябва вашата помощ. Желаете ли финансово да ни подкрепите? Нашата банкова сметка е:
Kulturverein - Bulgaren in Österreich
Erste Bank, PLZ 20111, Kontonr. 28714074000
Сумата не е важна, важно е желанието!

Die Zeitschrift ist immer noch ein Projekt, das auf einem Glasfundament steht. Damit wir weiter existieren können und qualitative MitarbeiterInnen engagieren können, brauchen wir Ihre Hilfe. Sie möchten uns finanziell unterstützen? Unsere Bankverbindung lautet:
Kulturverein - Bulgaren in Österreich
Erste Bank, PLZ 20111, Kontonr. 28714074000
Jede Spende ist willkommen!